

VILLE
VILLE
INTE GÅ
SNETT

SiS unga berättar 2019

VILLE
VILLE
INTE GÅ
SNETT

SiS unga berättar 2019

ISBN tryckt utgåva: 978-91-87053-67-2
© Statens institutionsstyrelse 2019
Grafisk form och tryck: BrandFactory 2019

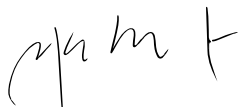
Förord

Ingen vill hamna snett. Ibland blir det så ändå. I den här boken delar ungdomar som är placerade på SiS ungdomshem med sig av tankar, känslor och erfarenheter av kriminalitet, droger och utsatthet. Texterna har skrivits inom SiS skolverksamhet, elever får själva välja om de vill vara med och vi redigerar varken språkbruk eller grammatik. Genom att använda sina egna ord tillåts alla att formulera svåra tankar och känslor på sitt eget sätt. Många berättelser reflekterar över hur det blev som det blev, varför allt bara blev knas.

En av ungdomarna sammanfattar det såhär:

”Du kan gå långt, leta länge, tappa hoppet, men sluta inte gå! Någonstans där framme är vägen du skulle gå. Låt alla sår läka, låt det ta den tid det tar det kommer läka. Blicka bak ibland, kolla på alla hinder du tagit dig igenom. Se hur stark du varit! Var stolt över dig själv. Ge aldrig upp. Du är värd så mycket mer än du tror!”

SiS vision är att vi ska vara en plats för förändring. Att skriva om det man har varit med om är en del av förändringsarbetet. ”Ville inte gå snett” handlar om förståelse, vägval, om att börja tro på sig själv, en inre vilja till förändring och en meningsfull framtid. Läs den!

Jan-Eric Josefsson
Tf generaldirektör

Innehåll

Hej tjejer och killar.....	7
Livet på Sis Brättegården.....	9
Benim och trubbel dom har en romans.....	9
Jag har krigat bland änglar och demoner.....	13
Gucci från GBG.....	14
Låsta dörrar låst liv.....	15
Mitt stulna liv.....	16
En kille från Rosengård.....	18
Ville aldrig gå snett men det hände.....	20
Jag och du mot värden bby ☺.....	22
Back in this shit.....	26
Gbg polski 2018-2019.....	27
Slå för dig själv eller lägg dig i graven.....	28
Dagen då jag bestämde mig.....	32
Jag är inte mina föräldrar.....	35
Från gangster i Helsingborg till rappare i sis.....	39
Knas liv.....	41
Till alla som krigar.....	43
Faller hårt.....	44
Detta kunde ingen tro.....	45
Aldrig igen!.....	47
NKPG.....	48
Shu grabbar.....	49
Ni stal mitt liv – men jag är fortfarande levande.....	51
Risken är stor att man hamnar här när man lever i en knas misär.....	54
Från gatan till SiS... ..	57
FKN SIS BRE.....	60
Min berättelse innan SIS och under tiden jag var placerad på SIS i Råby lund.....	62
Mitt sista sis.....	64

Misär.....	65
Pasta på menyn. Walla man kan inte.....	67
Unga och vilda, Starka och smarta.....	69
120 mil hemifrån.....	70
Från ett bra liv till SiS.....	72
SIS Arnhem.....	75
22 September 2018.....	76
Vem fan är jag och vad kommer hända nu?.....	78
Haidar vägen till sis!.....	80
Sis hit, Sis dit.....	83
Sis värsta mardröm.....	84
Sista ciggen.....	86
De gick från ICA till NK Bax.....	87
Vart tog du vägen?.....	93
SKULLE HA LYSSNAT... ..	94
LVU.....	96
Om mitt liv på SIS!!!!.....	97
Bruden från Mölndal.....	99
Mitt liv sen 2017.....	100
Jag fastna, började stjäla, skolka och hassla.....	102
Statens institutionsstyrelse.....	103

Hej tjejer och killar

Jag tänkte berätta om hur mitt liv har gått ut.

Det började med att jag började ta droger när jag var 13 år. Sen dess har jag hållt på med droger. När jag var 13 så hade jag ett dåligt umgänge. Det började med att vi sket i skolan och sen började vi hänga på stationen. Det var jag och 9-10 st till som satt och drogade på stationen med alkisarna. Min mamma försökte få mig där ifrån men jag lyssnade inte.

När jag var 15 år så kom soc in i bilden. Jag blev flyttad till ett hem i Nässjö och där var jag i 3 månader och sen flyttade soc mig till Västervik. Till ett familjehem. Och där bodde jag tills jag var 16 år. Och sommaren 2016 så flyttade jag hem igen.

Jag började droga och dricka sprit hela tiden så jag blev flyttad till GBG där bodde jag i 2 veckor och sen flyttade jag till Holsjunga och bodde där i 4 månader. Jag flyttade där ifrån för jag skapade mordbrand. Jag blev dömd och fick betala 10 lax till tanten jag bodde hos. Jag kom till GBG igen till samma ställe. Jag bodde på lilla Torp i GBG i 3 veckor.

Sen flyttade jag till Västervik till ett HVB-Hem. Jag sköte mig och allt tills ett halvår senare. Jag började rymma och ta tyngre droger. Jag har varit med om det svåraste i livet. Jag förlorade min mamma 2016 i december. Det var därför jag började med tyngre droger. Jag träffade en brud i Västervik och vi blev tillsammans. 2 dagar efter vi blev tillsammans så hamnade jag i Vänersborg på Brättegården. Här har jag suttit i 4 månader nu. Jag tänker på hur jag vill leva mitt liv. Jag vill ju leva utan droger så jag kan skaffa familj. Jag ska sitta i 8 månader till.

Efter dom månaderna har gått så ska jag bara njuta av livet och gå efter mina planer.

Jag har haft mycket med polisen att göra och det är inte roligt. Jag hatar mig själv men man får göra det bästa av sitsen.

Det jag vill säga är att. Ni där ute som läser detta. Ni kommer klara att komma ut och leva. Men kämpa och gör det bästa av situationen. Gå efter era mål och gör det som är bäst. Jag lovar ni kommer inte sitta där hela livet.

Kärlek och respekt // L.M

Livet på Sis Brättegården

Stressen och pressen gör att jag bara vill bort.

Staten ser sig som kungar men vi ser dom som våra hundar,
dom följer och övervakar varje steg vi tar.

Z med staten, Staten skrattar åt våra misstag men det dom inte
vet med varje skratt dom drar är att det gör oss bara starkare
och kommer köra över dom en dag!

Från Brättegården

Benim och trubbel dom har en romans

Eluu, den 2/11 2013 fick jag LVU, sedan dess har jag varit placerad. Till en början var jag på 2 olika HVB hem innan jag hamna på SiS. Mitt första SiS var på Rebecca hemmet akut och utredning, där gjorde jag utredning sedan fick jag flytta till den öppna avdelningen på Rebecca, men d sket sig så fick flytta till en annan avdelning som också är låst. Där fick jag bo i väntan på behandlingsplats på Ljungaskog.

Fyfan asså, har träffat så sköna människor på rebecca hemmet och personalen var tung! Anyway, på ljungaskog bode jag 1 år. Jag fick flytta till ett HVB hem som jag dock rymde från 3 ggr, soc ville låsa in mig igen men jag fick en sista chans i egen lägenhet i Härnösand. D va fan tamam. Och där bode jag själv 1 år. Personalen där tyckte jag skötte mig så bra att jag skulle få flytta hem till min hemstad Umeå i egen lägenhet.

Fyfan vad skönt d kändes! Hade väntat sen 2013 att få flytta tillbaka te ume och 2017 fick jag äntligen det! Jag hade bott i min nya lägenhet i umeå i 3 dagar sen råka jag ta en OD på benzo. Fan dog jag inte för? Ett straff att leva.

Soc hade tänkt släppa mitt lvu men pga överdosen så gjorde dom inte det. Jag fortsatte punda så jag fick inte behålla lägenheten, jag fick flytta till en anna lägenhet i Härnösand igen. Därifrån fymde jag under sommaren 2017 för jag ville till ume å softa med folk. Pallade fan inte sitta å mögla själv under sommarn.

I augusti 2017 tänkte jag lämna in mig själv så jag kunde åka tillbaka till härnösand och bli drogfri så jag kunde flytta hem igen nån gång, men då hade soc sagt upp min lägenhet och tydligen hade jag fått plats på sis Rebecka igen, utan att jag visste om det.

Jag blev tagen nån gång i augusti och skulle sova på arresten sen åka med TPT till stockholm, ja va extremt trammad så blev fett sur på polisen och bet en av dom så jag fick åka fastspänd på en bår med TPT från ume till sthlm. Tur att jag var trammad så kunde jag sova hela vägen.

När jag kom till rebecka hemmet så visade d sig att en som jag bott me på den avdelningen 2014 bodde där nu, hahah fett skumt men ändå fett kul å träffa henne igen. xD bodde där typ ca 2 månader sen fick jag plats på sis bergsmansgården, låst avdelning. D va tamam till en början tills man insåg att hälften av personal va maktmissbrukare och cheferna sket fullständigt i om vi sa att ngt var fel, dom tror ju såklart inte på soc-fall :P.

Soc hade lovat att jag skulle få åka på permis över jul men d fick jag ju inte, så jag bad en polare hämta mig i örebro så jag rymde till umeå, blev dock tagen några dagar innan jul så fick ändå sitta inlåst på julafton.

Efter nyår börja jag sköta mig och gjorde d jag skulle, soc funderade på att sätta mig på den öppna avdelningen men d kaosa lite xD. Biggans rum brann upp! Jag och 5 ungdomar till lyckades sno SiS bil och gjorde upplopp och krossade rutorna och drog, haha hur fan äre möjligt ens?

Dom säger d är låst och sånt men allt går om man vill :]]. Vi va avvikna typ en och en halv dag tills vi råka glida av vägen och polisen kom, men d va fan värt d, fyfan va kul d va.

Biggan fick nån jävla psykos och trodde man kunde köpa cigg på häktet för 20 kr och att det fanns en bar där så man kunde supa ahahaha.

Anyway så blev jag omplacerad till Sis Brättegården akut som jag sitter på nu och väntar på behandlingsplats, har sagt till soc att jag vill till öppet men dom tror ju sis är bästa lösningen. Bergsmansgården suger, dom kastar in en på isolering för minsta lilla och d stället suger verkligen!

Anyway, mitt lvu släpps när jag fyller 21, den 19 juli 2019, så antar att jag bara får vänta tills den dagen☺ aja, har int så mycket mer att skriva ☺

Bigg up till mina zubbisar, L, F, B, Mitt barn och min Sötiz<3

/Nurre

Jag har krigat bland änglar och demoner

Jag har krigat bland änglar och demoner sen jag var ett litet barn, djävulen hade makten och gud gav mig inget val, men allt ändrades och jag tackar min bror på andra sidan.

Många såg in i mina ögon att jag levde i misär.

Mina ögon var svarta som mina drömmar.

För jag var torsk på amfetaminet, en kanyl i min arm och det slutade med knas.

Men jag ville bara bli fri någon gång då menade jag inte fri att jag kunde göra vad jag ville, utan fri från droger.

Jag hade blivit paranoid, sprutnarkoman, knarkare och kriminell allt som visades positivt på stickan och negativt i mina papper.

Soc som jag trodde var minna fiende, men jag hade så fel som ville ju bara hjälpa mig.

Mina utvägar blir behandling, och jag kan inte vara mer tacksam som jag är nu.

//Bea

Gucci från GBG

Shoutout till mina homies, jag saknar er grovt. Snart jae tbx me mina galna MS i Snap, ni vet vem jae. När denna boken kmr ut har jag redan fyllt 18 och ni har redan sett mina galna Ms.

Låsta dörrar låst liv

Sitter här i mörkret, tårarna faller ned
Jag vet inte om jag orkar vara inlåst mer
Jag saknar mitt liv, jag saknar er
Tack för att ni finns och för att ni min lycka ger
Jag längtar dag in och dag ut
Snart öppnas porten och jag kommer ut
Jag drömmer om frihet jag drömmer om sol
Jag hoppas när jag är ute att det är frid på vår jord
Inget hat ingen smärta
Mitt liv och min lycka ska ingen få knäcka
Jag tänker på dagarna då det var du och jag
Jag är så ledsen att du inte finns kvar
Jag vill kyssa din grav
Men jag är inlåst och har några veckor kvar
Jag vill skratta och vara glad
Att vara inlåst känns inte som jag...

K.J

Mitt stulna liv

Jag är 17 år och sitter inlåst på SiS, jag kan inte säga att jag kämpar för att få tillbaka mitt gamla liv. För jag har aldrig haft något. Soc var inte de första som tog mitt liv från mig. Min pappa och min farfar gjorde det långt innan. Övergreppen de utsatte mig för började när jag var 4 år gammal och pågick i 12 års tid. Drogerna kom tidigt in i bilden och jag började sälja min kropp.

Med drogerna kom också de dåliga umgångena och kriminaliteten. Båda mina föräldrar missbrukade. Min mamma kämpade för att sluta och lyckades men min pappa har fortsatt. Sexuella övergrepp och våld hemma var en del av min vardag. Drogerna, prostitution och kriminalitet var mitt sätt att fly från känslor, minnen...allting...

Tilliten till vuxenvärlden fanns inte, dels så trodde jag att alla män var som pappa och farfar och resten av de vuxna kände jag mig osynlig inför. Jag trodde att hemma var mitt fel så att ingen vuxen hjälpte mig verkade försäligt. Ändå var det som att mitt hjärta gick sönder varje gång någon valde att blunda eller titta bort. Som 15 åring åkte jag till USA, jag skulle vara där 1 år. Och jag var så lycklig att jag skulle komma bort från pappa och farfar. Men det blev inte 1 år utan fem. Jag blev gripen för narkotikabrott och hade både heroin och vert när de tog mig. Efter ett rent helvete där blev jag deporterad tillbaka till Sverige där mitt gamla helvete väntade på mig....

Hösten 2016 var jag gravid igen. Pappan var en man jag bodde hos som även han missbrukade. Det var 43 års åldersskillnad mellan oss men på grund av pappa och farfar tyckte jag det var normalt. 3 månader in i graviditeten tog jag överdos, fick missfall och LVU. Soc skickade mig till Skåne, efter ett tag

hittade jag motivationen. Kämpade för att skaffa mig ett liv. Jag höll mig drogfri trots alla odds men fortsatte prostituera mig. Efter några månader där hände något jag aldrig trodde skulle hända. Socialen anmälde min pappa och farfar för de 12 år av sexuella övergrepp och misshandel de utsatte mig för... Snart efter fick de både kontaktförbud och besöksförbud. Min pappa jobbade då för tillfället på en skola med små barn eftersom han då inte längre kunde våldta mig. Och han fick inte längre jobba kvar.

Nu är jag på SiS och pappa och farfar vet inte var jag är. Jag har varit drogfri snart 1 år och självskadade fri snart 5 månader, även fri från prostitution i 5 månader.

Min mammas man som jag älskar jätte mycket håller på att adoptera mig och både min mamma och mormor ska vittna mot pappa och farfar för allt de gjort mot mig. Jag kommer aldrig glömma de dem gjort mot mig men jag skuldbelägger inte mig själv och bearbetar övergreppen och allt annat hela tiden. 1 dag i taget. Men även om det säkert kommer ta en evighet att bearbeta och det är något jag kommer behöva göra resten av mitt liv så är jag förväntansfull och hoppfull inför att börja leva mitt liv när jag kommer ut härifrån

/ett osynligt barn

En kille från Rosengård.

Det började med att sno cyklar som man sålde för några hundralappar men det räckte inte för man börjar ju bli äldre och pengarna räckte inte för något. Så jag och mina vänner bestämde oss för att börja sälja droger och det gick bra ett tag man tjänade snabba pengar så att man kunde leva för dagen. Men det blev jobbigt för man behövde stå i kylan för att en kund kanske ska gå förbi.

En dag så blev jag erbjuden ett jobb som jag skulle tjäna bra pengar på det var svårt att tacka nej eftersom erbjudandet var för bra. Jobbet skulle vara ett rån på en butik som låg nära Rosengård det skulle ta max 3 minuter in och ut enkelt. Det var jag och två vänner till som skulle slå till mot butiken strax innan den skulle stänga. Fan det gick ju bra, hur lätt som helst tänkte vi efteråt. Men problemet var att vi gillade det och började planera fler rån, och så blev det att vi utförde flera rån tillsammans och vi levde bra. Min vän B som vi kallade för krokodilen blev besatt av det och ville göra det varje dag eftersom vi aldrig torskade så blev det som en rutin att vi gick ut varje dag och letade efter bra och enkla butiker. Det blev lättare och vi blev snabbare för varje rån vi gjorde men fler och fler blev skadade under våra rån ibland kunde det vara kunder som handlade men oftast så var det de som jobbade i butiken som blev skadade.

Adrinalinkicken gjorde att vi aldrig backade för någon eller något så vi bara körde på. Vi blev respekterade bland ungdomarna på Rosengård, allt bara blev värre och värre. Men till slut efter att vi hade tjänat massor med pengar på rån så bestämde vi att vi skulle lägga av med rån men jag önskar att vi aldrig slutade. För snart så var vi bland de äldre kriminella och fick ta

andra smuts jobb fastän vi inte gillade det så var vi tvungna att fortsätta för vi var så långt inne i det kriminella livet. Det hjälpte inte med att vi åkte fast för så fort vi var ute igen så var det samma sak igen tillbaka till smutsjobbet.

Det jag vill komma fram till är att man aldrig kan lämna det kriminella livet bakom sig så länge man själv inte bestämmer sig för att gå vidare till ett bättre och tryggare liv. Lyssna aldrig på någon som bara vill utnyttja dig och lämna det kriminella livet innan ni har hunnit gå för långt in i det. Det är det bästa ni kan göra. Sluta aldrig tro på dig själv, och lyssna på dina föräldrar för ingen vill ditt bästa mer än de och det är de enda som har rätt. Sluta i tid innan det är försent, jag har själv förlorat många vänner pga det livet och jag tror inte ni vill förlora era vänner eller att era föräldrar ska förlora er.

/Chico

Ville aldrig gå snett men det hände

Det här är en resa som aldrig tar slut o jag tror inte heller att den här resan tar slut tills jag lägger ner det här skiten och det kan jag inte och mamma förlåt för det här är allt jag kan och enda utvägen är döden och jag förväntar aldrig mig att ni ska förstå mig eller grabbarna som sitter fast i skitet i alla fall nu sitter jag en cell och Aina dom garvar och mammas tårar dom faller o du vet hur det slutar fast bakom galler mamma förlåt att saker gick snett men jag vill bara framåt o hooyo hon är ledsen hon tror jag är förlorat ge mig en chans jag ska visa vad jag går för och jag ber idag för och säga förlåt mamma

Det händer att jag tänker tillbaks reflekterar över tiden som varit reflekterar över vägen jag tagit och när men fastnar mitt i knasen men formas av den men jag hoppas att gud förlåter för jag har sårat syndat och ljugit ordentligt men jag ångrar ingenting och shit vad sjuk det låter men allting händer av en anledning och det är svårt att drömma sig bort här i cellen men jag ska kriga mot döden tills döden vinner benim klarar sig själv det är benim mot värden men det är svårt här nere i helvetet och vem ska men klandra förutom för sig själv ska du klandra din mamma som ber för din dag eller ska du klandra Aina som vill se dig sitta o jag ser djävulen övertala änglar o jag har lovat mig själv att aldrig fastna inte som grabbarna som har redan fallit och grabbar fuck den här vägen om du kan något bättre så gör det för orten slösar bara din tid innan det är försent

N kommer aldrig glömma vad du sa till mig men ändå tackar jag dig för att du sa det för du kommer säker undra varför jag tackar dig om du läser det här vilket jag är säker att du inte kommer göra men ifall du gör så tackar jag dig o det jag vill

komma fram till är att dina ord fick mig och tänka om i alla fall nu jag sitter o skriver det här och mitt plan är att fixa skolan o visa dig att jag inte är den du tror och jag älskar dig för du fanns där när du fanns o motiverade mig och jag hatar dig för du inte finns i mitt liv längre men det gör inget för jag är ändå glad att du gjorde det du behövde göra det viktiga för mig är att du är glad och en grej vill jag att du ska veta du är komplimenterat person med ett stort hjärta som gjordes av guld och You got to do what you got to do what can i say och nu tänker jag avsluta min text och jag har en grej till alla grabbar där ute eller som sitter bakom galler håll huvudet högt för jag tror att alla har missförstått om hur vi lever och försätt kriga evan om det är mot hela världen jag önskar er all lycka

NO MERCY

Jag och du mot världen bby 😊

Hej jag heter M. N jag kom från Syrien när jag 16 år mitt liv började bli fukt när jag va 11 år på grund av krig Isis börjar gripa mig typ varje vecka börja blev utsatt till hot av Isis senaste tre dager jag va i Syrien va jag och min bästa vän som heter Sharif på väg till jobbet så helt plötslig kom två från Isis polis och börja skrika på oss och de va speciell på mig eftersom mitt hår va inte jammet så fick jag en box på mitt ansikte så jag ramlade på marken och alla människor kollade på mig o börja jag skämma ut mig att jag börja bli trött på dig att se dig alltid det han menar med att jag gör alltid tvärt om jag röka cigg när det olagligt jag tar på mig tighta byxor så sa han till mig kommer vi tar ditt liv från dig så blev jag så så rädd att han ska ta mitt liv från mig och då när han tog mig till polis station så hade jag möjlighet att kunna rymma jag och min bästa vän så sprang jag till min föräldrar o brättet till dom att jag måste flytta utanför mitt land så kom vi jag och min brorsa o min bästa kompis som va med mig på händelse o på vägen till Sverige så fått jag värsta lidande på väg jag o min brorsa o två kompisar men än då denna situation kunde aldrig försvinna från mitt huvud så skulle komma hit på för att sluta hämna på fängelse men jag tänkte aldrig att min sos sis väntar på mig här

HAHAH hon är SHARMOTAYANI SÅ NÄRVIVAR PÅ VÄGG TILL TURKIET SÅ EN MILÄTTER SOM IDIOTT STOPPADE OSS OVISTERAT MIG DOM PA TA AV DIG DINA KLÄDER SÅ GJORFE JAG O SEN BLEV HELT NAKEN DOM UTRE-DAT MIG VAR DU INNAN ME ISIS O SÅNA SAKER SÅ BLEV JAG SÅ TRÖTT PÅ DERAS FRÅGOER FÖR JAG VAR 15 ÅR HUR SKULLE JAG VARA KRIGARE ASSÅ EFTER DOM LÄMNDE OSS IFRED SÅ KOLLADE JAG PÅ MINA PENGER

SÅ VAR FEM HUNDRA DOLLER SOM BORTA SÅ DE VA
DOM SOM TAGIT MINA PENGER SÅ KOM JAG TILL DOM
O FRÅGA ATT LÄMNA DOM TILLBAKA HELT PLÖTSLIGT
KOM EN RERSON FRAMME TILL O SÄGA OM DU KOM-
MER TILLBAKA TILL DOM DÅ FINNS INTE ENDA CHANS
ATT DOM KOMMER LÅT DIG LEVA NÄR VI BÖRJADE ÅKA
FRÅN TURKIT TILL GREKLAND SÅ VA DET HEMMSKA
HISTORIA JAG HAR FÅTT I MITT LIV ASSÅ SVÄR ALLA
BÖRJA GRÅTA O BÖRJA BLI OROLIGA O DE VA JAG SOM
KÖRDE BÅTEN O HADE SÅ STARKA KÄNSLOR ATT ALLA
BÖRJA SKRIKA O SÅNT FÖRUTOM MIG EFTERSOM I
FALL JAG SKRIKAR ELLER R NÅGOT ANNAT DÅ DOM
KAN KÄNNA I TRUBBEL HADE STARKA KÄNSLOR MER
ÄN NORMAL KUNDE INTE FÖRSTÅ VARFÖR

Efter lång väg så kom jag framme till Sverige jag tänkte omg
äntligen nu kan börja ett helt annat liv men allting var exakt
tvärt om de känns för mig att jag fortfarande i Syrien men skill-
naden är att jag inte i krig längre annans ingenting speciellt
börja tänka allt som jag gått genom ingenting försvann från
mig utan att det bli än o sämre gång på gång o

ta aldrig det slut tänk fortfarande samma känslan sen hörde
jag att min morbror dog av krig sen mina kompisar sen mina
släktingar jag fick en sjukdom som heter deprimerad när jag va
på sis på grund av min sos allt jag tänkte på har besviket mig
har saknat min mamma min pappa mina syskon min stad
mina kompisar min hade tänkte i fall jag fick att komma
tillbaka igen så vad ska jag göra där ens känner ingen längre
typ för alla som jag känner där dom dog och känner mig att jag
födde utan land utan föräldrar sen mår så fan dålig ingen
kunde ändra det här de känns för mig att hela världen kan inte
göra mig mår bättre livet ba suger gång på gång skulle kämpa
att få min familj hit men de gick inte jag hade saknat mitt land

saknat att följa med min pappa till havet fiska tillsammans jag saknar Damaskus saknar att hänga med vänner dit saknar att ta promenad inne in i stan men de hjälpar mig fortfarande inte att komma tillbaka men jag kommer aldrig kunna mår bättre så långa jag här jag hämnade typ fyra gånger på sis utan anledningen ba för jag rökar hasch men man kan inte vara på sis nästan en och halv år på grund av det så efter åt så sa blev jag på ett sis som heter klockbacka där var jag enda person som är oskyldig av allt man får inte ens röra sig man får inte lyssna på Music heller så och alla som var där är kriminella och mådde så dålig de känns för mig att jag sitar på ett Helvete ställa så efter två tre personer hotade mig och personal som jobbar där dom hörde allting men än då dom brydde sig inte ens när jag gick ute o röka cigg med ungdomar så en kille som hotade mig han kallade på så kom jag framme till han o veta va vill han så kom tre personer o slog mig då hade inget val jag måste försvara mig egentligen vill jag inte bråka men samtidigt man får inte röra min kropp det helt förbjudet så tog jag en kniv från köket så sprang jag så snabbt till dom o vill döda sönder dom när personal såg att dom slår då dom leker att dom ser inget men när jag ville försvara mig då skylar dom på mig att det bar mitt misstag fick jag bor på mitt rum mer än 10 dagar helt själv bara för jag ville försvara mig då fick igen hot av personal igen att ifall jag går ut från mitt rum en meter utanför då ska dom slå mig igen men jag inte alls rädd så gick jag ute då kommer först en personal som enorma han ville slå mig men han kunde inte ta mig så kom en efter en av personal svär jag fuckat upp dom helt själv o dom fyra personer jag är inte så lätt mannen sen efter en o halv månad så min kontaktperson hon ba din sos sa att hon hamnade dig fel så du kommer flytta snart jag ba va o dom dagarna som jag va här inne är dom grattis för henne eller! hon kunde inte ens våga att brätte det för mig o nu snart jag snart fri igen och alla som var bredvid

mig försvann varje dag försvinna en ny hund så tänkte jag att öppna mitt eget zoo eftersom så många hundar jag hade haft i mitt liv

HAHAHAHAHAHHAHA dom säger att idag du är allt o imorgon du bli inget för dom asså största o värsta fel är inte bara att man gör problem utan att man ge till en person mer än sin värde man ge till dom handen då vill ha dom ta hela armen idiot du är värdlös men mitt fel att jag gav dig mer än du förtjänar tror du verkligen att man kan inte leva utan dig svär är det mer än lätt att leva utan dig tänka du verkligen så HAHAHAHA så uppkäftiga ni e asså era snack är nosens dra åt helvete nu jag lovar gör allt möjligt och omöjligt men tänk aldrig att ge människor mer än deras värda Annas dom kommer utnyttja dig på grund att de finns ingen som dom o livet fungerar inte utan dom vilken äckliga folk som hade brättet till dig så du hade helt fel mannen är du dum eller du borde kolla på spegel nån gång o fråga dig själv hur skulle jag va viktigt för någon o jag är redan falsk person svär du är äckligaste person jag såg för länge sen men någon gång ni kommer hamna exakt samma ställa glöm inte det livet går runt så snart är din tur att hämna på samma o värre kan man säga men du min spy är viktigare än dig o än hela din familj NOW EVREYBODY WANNA SEE US DEAD TOMARO IS FUCK DIG MUTHAFUCKAYOU KNOW IM COMMI TELLINGYOU STRAIGHT TOYOUR FACE I DONT CARE WHATYOUR REACTION vart än du går du ska se M är kvar tror jag att jag har inget o säga mer var rädd om er och ni som läsa detta berättelse som sitter inne på sis sluta aldrig kämpa ni klara det om ni vill

M.N

Back in this shit

Mitt namn är J jae tbx i sis ännu igen ljugaskog o de suger riktigt mycket men va ska man göra d bara o brösta tiden o stå ut, free alla som sitter ni e riktiga krigare!..ska fixa dehär nu så ja kmr ut.

Till min broder J ja saknar dig grovt än dag kommer jag komma hem Te amo!

Till min syster M jag saknar dig grovt vi ska fira när ja kmr ut älskar dig my russia!

Till alla där ute kriga på o visa att staten inte kan styra över dig gå din egna väg du kan bara du vill kärlek till er alla

Puss från /J

Gbg polski 2018-2019

Jag heter L 18 år, sitter på Ljungaskog de e andra gången jag e på Ljungaskog o tredje på sis, avgiftning på Östra, Råby, Ljungaskog utredning, avgiftning i Varberg vuxenpsykiatri, hvb i Osby, o nu nästan 4 veckor på akut i Ljungaskog.

Benso, kola, tjack. Blandmissbrukare

Har aldrig tänkt på konsekvenserna men nu har börjat fundera på om det e verkligen värd att knarka, förr eller senare förlorat man allt men det viktigaste viktigaste så man kan förlora e friheten.

Sluta med dåliga relationer och falska vänner, kämpa för bättre liv.

Tänk o ta rätt beslut.

Kärlek till bästa personal på Björkhaga M, S, R, R, A och även hon bästa personal från Solbacken som inte jobbar här längre
E <3

Nu e jag på behandlingen Ekhaga, snart free liberta

Hoppas det går bra för mina tjejer M., J.o Z. <3 Kärlek för my girls <3

Real eyes, realize real lies.

Laugh with many, but don't trust any.

L.

Slå för dig själv eller lägg dig i graven

2015 har hans familj bestämt att lämna Afghanistan och åka till Sverige fast han var bara 13 år. Självklart olagligt hela vägen. På väg till Turkiet de blivit fångade från Iransk polis och alla har tappat varandra. Polisen har tagit den lilla killen med sig till fängelse. Han var där 2 veckor och under den tiden han fick mat bara tre gånger. Sen de släppte killen på gatan o han hade tur att de släppt honom. Han hade ingenstans att sova sen han ringde till sin morfar som bodde i Iran, efter två dagar hans morfar kom och tog med sig den lilla killen. Han är jätte trött och hungrig men kan inte äta han vill ha sin familj han är helt deprimerad. Men han har inget annat val utan att gå vidare utan familj. Sen hans morfar pratade med en smugglare som tog med pojken till Turkiet. Efter några dagar han åkte till Grekland sen Makedonien, Serbien, Ungern, Österrike, Tyskland och Danmark. Nu är han äntligen framme i Sverige efter en lång resa. Efter några dagar blev han placerad i ett HVB hem i Kristianstad Skåne. Efter ett tag han började skolan han måste lära sig språket o komma med i samhälle men det är inte så lätt när man tänker 24/7 på sin familj men han försökte lära sig svenska och hitta vänner. I början av 2016 började hans problem med personalen och reglerna på boendet. Han flyttade runt på några ställen men det hjälpte inte sen flyttade han till ett familjehem i Näsby Kristianstad.

Det gick bra för han ett tag han skötte skolan bra och det funkar bra med familjehemmet också. 2016-12-20 han fick uppehållstillstånd efter det han började umgås med fel

människor då han började röka på då och då sen efter ett tag han började röka på mer och mer han rökar bara för att kunna släppa alla problemen. Det var dumt val efter att han sökte hjälp att bli av från droger men fick inte den hjälpen. Han fortsatte röka o skolka från skolan, komma hem försent ock såna saker men det var ingen som frågade varför han kommer hem försent varför han går inte skolan varför han sover hela dagen? För att det var en man som brydde sig bara om pengar inte om honom. Efter ett tag socialen placerade honom i ett behandlingshem. Där var blandat tjejer och killar. I början han pratade inte med nån han var bara på rummet, efter två veckor han började prata med ungdomarna där och umgås med dem. Men han fick skol problem där också efter ett tag han började ta Tramadol han hade inget att göra och dem flesta ungdomar som bodde där mobbade honom. Sen han började skära sig pallar inte nånting, med nån men ändå han försökte vara med dem men han är inte glad längre han ler inte längre. Idag är 2017/27/09 två dagar innan hans födelsedag. Han tror det kommer bli bra för han att fira födelsedag. Den 29 september han vaknar som vanlig gick ner och tar en cigg. Sen på kvällen han frågade personalen om det finns tårta personalen sa nej och frågade varför?

Sen han sa att det är hans födelsedag men dem bara oj vi har glömt men grattis!

Han blev jätte ledsen ah men det blev ingen födelsedag fest eller sånt. Efter ett tag han flyttade till ett annat behandlingshem där var bra från början men efter några veckor han började knarka igen komma inte på natten eller komma hem för sent hänger med äldre människor allt blir ännu värre. Efter två månader han flyttade till ett annat behandlingshem där var bra han började sköta sig och sluta ta droger men det är inte

lätt men han kämpade ändå. Han var ren två månader sen han träffat en tjej det var bra från början sen han började ta droger igen för att hon håll på med droger han mådde dåligt, sömnlös känner sig ensam. Ni som läser detta jag vet exakt hur det känner för att den lilla killen är jag. Sen jag började ta Tramadol mer och mer tills jag fick många gånger kramp anfall.

Personalen försökte hjälpa mig men jag var dum och se inte dem jag haft många samtal dem har sagt till mig att om jag fortsätter jag kommer hamna på sis men jag skitet i dem sen efter ett tag sos bestämde LVU på mig men jag fortsatte knarka sen efter två veckor personalen sa till mig att jag ska packa mina grejer jag har packat min grejer och vänta för transporten sen de körde mig till Jönköping sis Stigby när jag kom först till Stigby jag undrat mig själv fan vart jag hamnade sen personalen tog emot mig o vi gick på ett rum och de har berättat reglerna jag fick panik när dem bad mig att tar av allt mina kläder och tar en dusch sen gick och duscha sen fick reda på att toaletterna inte går låsa som andra toaletten.

Från början jag tänkte WTF är det för ställe jag hamnat på men jag hade inget annat val. Sen sköta mig göra vad dem säger följa reglerna. Men ni som sitter inlåsta jag lova er att allt kommer blir bra jag vet hur det känns för att jag gått också den vägen som du gått. Men glöm inte att du e inte låst för evigt du kommer bli fri men du det är dags att sköta dig och skit i droger låt inte att droger tar över ditt liv det är du som tar över ditt liv inte droger nu jag suttit här 9 veckor och kommer flytta snart.

Jag tackar alla personalen i Stigby och jag tackar All personal från Njenja HVB kommer aldrig glömma dig du var alltid där för mig när jag behövde dig och jag tackar jätte mycket C från

Stigby skolan du e inte bara bästa lärare du e bästa jag menar seriöst du är den bästa människor som jag har träffat i hela mitt liv.

M-J 17 år från AFG

Dagen då jag bestämde mig

Jag är en kille på 18 år och mitt liv har varit en väldigt lång uppförsbacke under en väldigt lång tid. Jag har en bakgrund som har bestått av kriminalitet och en massa problem.

Jag har fallit många gånger men har alltid hittat styrkan som har fått mig att resa mig upp igen. Jag har haft min familj vid min sida dag och natt de har funnits där för mig oavsett vad jag har gjort för handlingar jag är enormt tacksam för att de alltid har funnits där.

Min pappa och min mamma även mina bröder har hjälpt mig ut ur dessa kretsar jag hade aldrig klarat detta utan min familj. Jag har varit stark och jag har även haft de dagarna när jag bara har velat ge upp bara försvinna från allt men varför ge upp när man har så mycket att leva för.

Jag har svikit min familj flera gånger och jag har inte insett det för ens nu jag har inte kunnat se hur mycket jag har tryckt ner de och inte velat inse hur många tårar som runnit ner från kinden jag har aldrig insett vad jag har gjort. De har tagit mig 18 år för att inse vilka problem jag har ställt till med. Jag skäms så otroligt mycket över vad jag har fått de att gå igenom dessa år. Jag ska inte säga att jag har haft en dålig barndom jag har haft det som ett paradiset med föräldrar som verkligen bryr sig så mycket som de gör men det var något som gick snett vid 12 års ålder jag kom in i fel kretsar min bror försvann ett par år när jag var 12 så visste jag inte bättre än att se upp till min bror jag ville bli som han jag insåg inte att de skulle bli såhär jag började umgås med betydligt mycket äldre ungdomar än mig jag kände mig väl trygg med dem. Jag var som en lillebror till dem jag började att begå brott började med droger jag började

med all skit om man kan uttrycka sig så. Jag ville vara en av dem och åren gick och jag blev äldre började med grövre brott som jag verkligen ångrar idag.

Idag när folk ser mig får de en uppfattning om mig som en farlig kille en elak kille men jag är inte den killen som jag en gång var. Jag tycker att alla är värda en andra chans precis som jag en ärlig chans av samhället för att kunna bevisa att även vi som har gjort saker tidigare i våra liv också kan förändras men visst förstår de som tänker så om oss kriminella att vi aldrig kommer lyckas att vi aldrig kommer förändras. Det har inte varit lätt att lämna de som har varit och den människan man har varit innan det kommer alltid finnas inom sig att man fortfarande har den personen inom sig fast man låser in den. Som många säger att man lär sig av sina misstag och de var just det jag gjorde för jag är trött på att vara ifrån mina nära och kära.

Så länge man har tålamod och bara bestämmer sig för att lyckas så klarar vem som helst det oavsett hur tufft och jobbigt det är visst alla kommer ha sina uppförsbackar det kommer alltid finnas hinder som man måste komma igenom men då måste man hitta en bra strategi för att komma igenom. Jag har haft många dåliga perioder och stunder i mitt liv men vi kommer alltid minnas det som har varit bra med.

Men den 25 december 2018 hände det något som fick mig att kämpa lite extra det jag menar är att jag träffade min livskärlek den dagen och hon får mig att känna de lilla extra att orka gå upp på morgonen med ett leende på läpparna och även kunna lägga sig på kvällen med ett leende på läpparna. Jag är så enormt tacksam för allt hjälp jag har fått genom åren från min familj från min underbara flickvän och även all personal som har funnits runt om kring mig genom åren.

Till er alla där ute ge aldrig upp kriga på även om de är tufft även du som läser detta kan lyckas om du bara bestämmer dig du har all hjälp du kan få nu ta emot det dem erbjuder dig. Gör din familj dina nära och kära stolta och glada nu sluta aldrig kämpa håller tummarna för er alla lycka till.

035 MVE

Jag är inte mina föräldrar

Jag är inte mina föräldrar, den frasen har jag intalat mig själv under hela min uppväxt. Jag växte upp som ensam barn med båda mina föräldrar som båda två, hade grova alkoholmissbruk. Jag fick lära mig den hårda vägen att ha hand om mig själv, för mig var det inte en stor grej eftersom jag inte visste annat.

Redan i lågstadiet jobbade jag hårt i skolan och kände extremt hög press på mig själv för att nå höga resultat, bara för att visa; att jag inte är mina föräldrar. Under hela min skolgång blev jag mobbad, men trots den otrygga miljön både hemma och i skolan, så blev min skola min trygga punkt. Jag började öppna upp mig för en del av personalen, jag berättade om mina föräldrars missbruk.

Skolan kontaktade soc och jag blev familjehemsplacerad hos en familj som behandlade mig dåligt, jag blev då flyttad till ett HVB som 11 år gammal. Där började jag på en skola som jag verkligen trivdes på, men efter 3 månader flyttades jag till ett annat familjehem. De behandlade mig dåligt även där. Jag började ännu en ny skola och eftersom min skolgång gick bra där, fick jag inte flytta därifrån förrän 3,5 år senare.

Jag flyttade då hem till min mamma och fick börja en ny skola igen. mina resultat i skolan var väldigt bra och jag gick ut med toppbetyg och ett stipendie. Till hösten kom jag in på NAI (naturvetenskap, internationell) på den skola jag hade sökt. Det gick sådär, jag kände utanför eftersom mina klasskamrater hade ex. läkare, ingenjörer till föräldrar, medans vi fick leva på socialbidrag.

Jag hamnade i fel umgängeskretsar och började såsmåningom röka spice med ett gäng afghanska grabbar. Ruset jag fick när

jag rökte, kunde jag inte jämföra med ett alkoholrus, så röka blev min grej.

Jag fortsatte träffa dessa grabbar och rökte varje dag, jag trodde att dem var snälla och ville bjuda på röka bara för att, tills den dagen dem sa att de ville ha betalt. Min bästa kompis erbjöd då att jag kunde betala dem i natura, vilket de gick med på, inte jag förstås, men ett nej var inte ett svar de accepterade.

Att röka spice och bli våldtagen blev min vardag i 2 månader, det blev en ond cirkel, tillslut så ägde jag inte min kropp längre. under denna period slutade jag komma till skolan och jobbet och min mamma kastade ut mig. Jag slutade umgås med afganerna, men hamnade i andra pundarkretsar där jag provade tyngre droger, ightsy blev min nya grej, jag kunde ta ecstasy var och varannan dag, minst 4ggr i veckan, för jag kunde inte känna lycka utan mitt älskade lyckopiller.

Genom en av mina vänner fick jag kontakt med en kille som senare blev min pojkvän, han hade ett aktivt missbruk av tjack, vilket ledde till att jag bytte ut ecstasyn mot tjacket. När jag och min pojkvän var ute så hade pappa hittat min bong och hotade med att jag skulle åka på behandling, såklart ville jag inte det, så jag rymde därifrån istället. Vi levde hemlösa i en stad alldeles för långt hemifrån i 1,5 månad tills jag blev omhändertagen enligt LVU efter att ha baxat i en butik. Jag fick bo på Eleonorgården i Uppsala. Efter 3 månader rymde jag därifrån efter ett bråk med min pojkvän, och hamnade då i exakt samma sits som innan, missbrukare och hemlös.

Våra dagar kretsade kring hur vi skulle få tag på knark. Polisen hittade mig flöddrig, sovandes i ett trapphus efter 1,5 månad, jag blev tagen till samma HVB som innan, jag sov av mig ruset inne på mitt rum, men rymde genom fönstret redan dagen

efter och tog tåget till min pojkvän. Efter ytterligare 2 veckor blev jag hittad av polisen och blev placerad på mitt första SiS, Ljungaskog i skåne.

Jag har nu bott här i 3 månader, 1 månad på akut, och två på behandling. Till hösten kommer jag att ha flyttat hem igen och påbörja min gymnasieutbildning en tredje gång. Hur många misstag jag än gjort, så ska jag fortfarande visa att; jag är inte mina föräldrar.

//D.P

Från gangster i Helsingborg till rappare i sis

allt börja gå snett i 6an de började med att jag och 2 andra gjorde ett rån i Rydebäck utanför Helsingborg och landskrona så vi följde efter 2 killar i hemköp gick efter dom till en fotbollsplan och de där vi råna dom tåg deras tröja mobiler och pengar satt oss på en buss tillbaka då vid ramlösa station blev vi tagna på bussen så fick vi följa med ut dom fråga oss lite frågor medan vi sto och rökte då så fråga dom vad vi hette så ljög vi men dom jävla grisarna ger sig nt så vi blev dom ringde våra föräldrar körde hem mig sen mamma blev skit arg sen dom gick och då så klockan va typ 22 på kvällen ja spelade och sånt sen gick ja och la mig sen på morgonen säger mamma du ska på förhör så ja bah okej men jag stack hade bara en kofta på mig och detta va i oktober och då när ja va på rymmen var jag med fucking ett gäng clownner som ja fortfarande skäms att ja va med i alla fall så hittade polisen mig sen ringde dom soc.

ja gick på förhöret inget mer med det men ja fortsatt och rymma och hängde med dom pinsamma clownerna ja vill döda mig själv när ja skriver att jag var med dom i alla fall så efter en månad blev ja placerad i ett familjehem i Nossebro där de va typ lugnt men dom som bodde där Holl på med droger och ja blev inblandad lite där också men efter 1vecka så rymde jag ja vänta på bussen till Trollhättan i 1 timme sen tog jag tåg till Göteborg och därifrån till Helsingborg med 50kr i fickan och då jag va bara ute och gick träffade 2 tjej kompisar dom gav mig cigg senare ja va typ framme 22 på kvällen så ja bara gick runder i Helsingborg sen gick ja hem till min kusin o dom ringde min pappa så ja sov hos han nära dar senare och sen

ringde han min mamma och då ringde hon soc sen efter typ 5 dagar kom dom med soc.

Så körde dom mig till Älmhult långt in i skogen och ja blev placerad där i december o ja rymde några gånger därifrån men blev tagen rätt så snabbt men i januari rymde jag och va borta skit läge sen vad jag gjorde då kan ja inte berätta då skulle boken va en hel bok men sen hitta dom mig och körde tillbaka mig sen skulle vi till sälen och doms barnbarn var rädda för mig så jag blev skickad till Svalöv bodde där i typ 2 månader och där ja rymde ifrån skit mycket och om ja skulle berätta alla gånger så skulle de bli en hel bibel men kan berätta så fort ja blev tagen rymde jag efter en dag för han gav mig pengar till och rymma körde mig till stationen och då jag och mina kompisar vi åkte till malmö baxa på emporia och dagen efter vi sov i en trappa i Malmö btw en gång så blev vi fast i Eslöv för vi kom inte på någon buss eller tåg för vi hade holt på och kasta sten men inte förens 23 på kvällen kom vi till Helsingborg och sen en gång skulle vi till Kristianstad för min kompis bara ja ska träffa en tjej sen de va ju sent på morgonen så vi bara okej vi följer med så vi kunde sova på tåget och så han tåg chaffören va riktig jobbig men till slut fick vi gå in på tåget och då träffa vi nt tjejen för hon va i skolan och våra mobiler va döda sen gick vi in i ett trapphus och råna några gamlingar och sprang på ett tåg gömde oss i toaletten kom inte undan han tågchaffören var på samma tåg mot malmö som vi skulle så han kasta av oss i en liten håla utanför hör sen vi kom inte där ifrån på skit länge men till slut på nån mac hade någon ringt till polisen för dom hade tygligen sett oss göra det rånet i trapphuset så vi sprang in mot nån skog och kom undan var där skit länge sen vi sommna hahah och sen klockan va kanske 4 så vi gick tillbaka vi tänkte dom måste ha gått men då så dom personalen på macen hade ringt igen så vi

blev tagna och körde oss till polisstationen i Hässleholm vänta där i 1 timme på han i mitt familjehem skulle komma så han kom sen vi stanna och åt i Tyringe sen dagen efter så rymde jag då jag och min kompis gjorde ett inbrott i Bjuv så dom nere hade hört oss så dom ringde in och då va huset omringat med poliser och hundar vi försökte rymma men vi kunde inte plus vi hade shit på oss så slängde det men dom jävla hundara hittade det sen körde dom tillbaka mig sen efter rymde jag igen dagen efter sen efter 2 månader så blev jag tagen för dom hade letat efter oss skit länge men jag och 3 andra kompisar spelade laserdome och sen gick vi till en livs och baxade fullt med cigg och då fick vi kuk av polisen för där vi va i gustav adolfs torg så hade hänt en kniv huggning då så såg polisen oss springa så dom tog oss med narkotika också sen körde dom mig till ett nytt familjehem i Kristianstad och där ja rymde medans var på rymmen i 2 månader medans de så började soc tänka vi måste ha han på låst för där ja och min kompis vi gjorde max 3 rån per dag och sen min mamma skrev och lurade mig så polisen stoppa mig på bussen och då körde dom mig till sis i hässleholm personalen där va fet trevliga fråga mig om pizza och sånt bodde där i 9 veckor och då efter utredningen så blev jag placerad på sis i perstorp har bott här i 8 månader men ge aldrig upp vem du än e du kommer ut för eller senare

Knas liv

Allt började när jag var i 8:an jag var mycket aggressiv och arg hela tiden jag behövde hjälp av pub men dom ville inte hjälpa mig jag började jag slåss jag började röka cigg jag får flera polis anmäler hela tiden jag blir orolig för mig själv, jag bestämde mig att jag ska inte hålla på med droger jag hade bra betyg men sos placerade mig i HVB hem i Karlskrona, Rödeby jag hade det jätte trevligt och men en sak som inte var bra att alla ungdomar gick till skolan utom mig i 6 månader jag började röka på där i boandet för alla gjorde det och det fick mig och må bättre sen min pappa anmälde dom pga att dom inte ta ansvar över mig

Nu sommaren har kommit och jag e fri!, det var skit kul och gå ut och festa och göra något varje dag men det behövde mycket pengar och känns inte bra att be mina föräldrar varje dag så jag sparade 2 lax och köpe jag fick 50 G hash , jag ville sälja dom snabbt så jag fick nästan dubbelt jag var skit glad att jag lyckades för första gången och göra något bra så den här gången kunde jag köpa en hel platta och dubbla mina pengar sen börja med tramm och shak och pengar bara rolla in

Det var kul i början att ha råd nästan med allt men det känns att jag börja bli beroende på pengar och glömde nästan min familj nu

Jag köpte en 2000 Audi A6 jag kunde köra vart jag vill jag tyckte att det e fkn barnsligt och åka skol buss så jag och min bästa vän vi gör allt tsms jag kunde lita på han mer än vad jag gör på alla andra jag var rädd att vi ska torska på allt vi kommer göra , vi hade många hatare och kunde knappt lita på våra kunder så jag köpte SIG SAUER P210

Men tro mig det här livet är fukt upp så ta tag i ditt liv och
älskar din familj för till slutet ät det bara dom som stannar med
dig

Till alla som krigar

Tjena jag heter M och jag är från Thailand. Jag har gjort många kriminella saker i mitt liv men det betyder inte att jag inte kan börja ett normalt liv som alla andra.

En dag kom polisen hem till mig för att hämta mig till ett HVB hem. För att dem hade fått anmälningar från en elev i min gamla skola. Anmälningen gällde en misshandel där jag var inblandad.

På HVB hemmet stannade jag i ca 2 månader och 24 dagar. Jag slog personalen efter 1 vecka förflyttade jag till SIS ungdomshem Hässleholm och jag trivdes där. Jag fick stannade där i 8 veckor och 1 dag. Konsekvensen jag fick ta var hårda oavsett hur arg eller ledsen man är man ska ändå inte gå runt och hotar eller slå någon annan.

Efter 8 Veckor och 1 dag flyttade jag till SIS ungdomshem Hässleholm. Jag trivs här också det finns bra personal, lärare och övrig personal. Jag får jätte mycket stört här. Sen efter 2 månader jag har bort här började jag få åka hem på helgerna fredag till söndag. Och det för att jag sköter mig för att jag skall få bo hemma igen med familjen.

Till er som bor på SIS just nu efter denna boken släpptes ni som kanske håller på med droger eller annat skit jag hoppas att ni sluta med detta och börja ett nytt liv kämpa för att komma hem. Och jag hoppas att ni får stört av personalen på SIS där ni bor i och bygg upp ditt självförtroende.

If life hits you seven times you stand up eight times.

Detta är vad jag tycker från hela mitt hjärtat.

//

Faller hårt

Faller långt och hårt, fattar ingen att jag bara vill att alla tankar och känslor ska bort?

Tappar allting, vet inte vad som är vad, vet inte om jag ska skratta eller gråta åt alla som går på denna fasad.

Nu ser jag stjärnor som faller, tänker på det jag skapat alldeles själv, mina så kallade galler. Försöker du nå mig? Det är bortkastad tid.

Jag är en förlorad tjej i en förlorad strid.

//D

Detta kunde ingen tro

Solen var varm och inga moln syntes. Sommaren 2015 var Pelle på Gottland för en utbildning inom arkeologi. Han hjälpte ungdomar som också ville veta mer om arkeologi och utbilda sig till arkeologer. De befann sig i en liten by utanför Visby. Ungdomarna skulle hjälpa honom med en utgrävning och samtidigt lära sig hur en arkeolog jobbar.

En av ungdomarna hittade något värdefullt, en guldkedja som vägde rätt mycket. Men han valde att inte berätta något och Pelle misstänkte att de hade stulit det. Pelle hade hört metall-detektorn pipa när ungdomarna letade guld. De sa inget till Pelle, men Pelle såg när de stoppade ner det i fickorna. Pelle frågade om de hade hittat något, men de nekade till det.

Mot kvällen återvände de till hotellet i Visby. När det var läggdags dagen innan de skulle åka hem gick Pelle in på Blocket och la märke till att ungdomarna hade lagt ut en annons om guldkedjan. Pelle var arg och upprörd men plötsligt hörde Pelle att någon försökte bryta sig in i ungdomarnas rum. Han gick ut för och kolla vad det var som lät och då såg han två konstjuvar inne i ungdomarnas rum. Den ena konstjuven stod och höll guldkedjan i sin hand medan den andra konstjuven letade efter mer guld. Pelle tog upp telefonen men det fanns ingen täckning. Han fick panik och tänkte att han kanske själv borde ingripa. Pelle började skrika och då flydde ena konstjuven ut genom fönstret. Plötsligt vaknade ett par ungdomar upp och såg vad som hände. De började då hoppa på konstjuven som tappade den tunga guldkedjan på golvet. Pelle tog upp guldkedjan. Pelle tackade ungdomarna för hjälpen och sa att allt var

lugnt och att de kunde gå o lägga sig igen. "Jag har kedjan under kontroll" sa han.

På morgonen vaknade alla ungdomarna upp och märkte att Pelle var borta från hotellet. Efter en vecka såg de att Pelle hade åkt utomlands och levde ett rikt liv."Han tog kedjan" sa en ungdom. Det där kunde ingen tro, alla var chockade.

Kvack el kvack, TBG

Aldrig igen!

Jag är så glad att jag fick flytta till SIS – behandlingshem det har verkligen öppnat mina ögon. Jag är så tacksam att mitt liv har förändrats så snart, idag sitter jag här och har ångrat all skit jag har gjort förut. När jag flyttade till SIS blev ju inte så bra direkt, hade så jävligt jobbig de första veckorna, Trodde aldrig att jag skulle klara av detta men ändå har lyckas idag.

- Jag har lyckas med att ta mig bort från kriminalitet!
- Jag vill skapa mitt inget liv i mina händer utan snack!
- Jag lyckas med att bli fri igen!

M /tjejen från Jönköping!!!

NKPG

tjo mina WOES. det börjar när jag kom till Sverige 2015. jag kom till Malmö, Rosengård. Och det var vinter det snöade hela tiden. Jag av tåget och tänkte det här kommer och blir bra. efter det här flyttade jag till Halmstad, där bodde jag 1 och halvt år. där träffade många vänner vi festade på helgerna och på dagarna båkade jag med mina wo'es, jag bestämde flytta till Hyltebruk för att det har blivit kaos, Aina jagade mig. i Hyltebruk bodde jag i en HVB hem och jag trivs inte där sen flyttade jag till NOORKÖPING där bodde i ett hus ensam och det var stort det var fint och det fanns badkar. på helgerna vi festade med gussar dricka och röka joint och på dagen jag var i stan och båkna. sen Aina dem tog mig till sis i Södertälje och det va kaos för att jag bråkade med

Dem andra. sen arter 7 månad flyttade jag till annan sis i Forshaga klarälvsgården och jag måste stanna här 5 MÅNAD SEN JAG BLIR FRIII.

{ \$ AFG \$ }.

Shu grabbar

Mitt namn är a.j

Nu ska ni få veta hur mitt liv har varit på min första placering

Jag kom till sis råby (fattigt)

1 dag innan jag kom till sis så var jag i en by utanför min hemstad och så sprang vi o slängde sten så kom min oväns pappa i en bil och vi började slänga stenar på hans bil. typ 10 minuter senare när han hade kört kom aina körandes och jag var ju efterlyst så jag började ju springa lämnade min vän kvar där med mina knivar 3 st han torskade för. sprang och gömde min bakom ett lägenhetshus såg en moped olåst så chall den snabbt sen körde hem till min vän och gasade utanför han öppnade rutan och skrek kom bror vi tar en juana innan vi kör körde upp på hans gård gick in. Vi bestämde oss för att vi skulle kör till byn vi var i och chall 1 st 450 cross efter kanske 1 timme sa jag att jag ville låna kläder för ville ej ha mina dsq2 jeans och mitt guccibälte på mig så fick ett par intersport mjukisbyxor sen vi gick ut körde iväg och när vi va halvvägs till byn kom polisen och rammade oss vi sprang snabbt iväg in i en skog jag ringde min tjej sa att jag kommer till henne o sover jag kommer ifrån skogen bakom henne ska gå in på framsidan. Ser hennes pappa står i rutan o viftar fattade inte att han menade ngt men när jag ska gå in så står aina utanför hennes hus med deras knarkspanbuss dom körde som en fucking idiot fram till mig jag sprang dom släppte hunden på mig blev biten grojde fitt ont har feta märken kvar det var där dom tog mig har flera laxa på mig och 15 g slajfff sen därefter blev jag körd till kristanstad sen därefter lund. När jag kom hit var jag så habbad så ni inte visste kund inte stå på mina egna ben dom bar in mig på multiskunk där var jag 2

dagarna sen kom jag till albo där var jag 1 vecka på albo träffade jag grabbarna från min hemstad. sen kom jag till akut frosta där jag träffade skönaste grabbarna vi softade bara jidrade med personal 24 timmar om dygnet vi gömde allt man kunde gömma och tog allt man kunde ta. Men det var en riktig lekstuga. Softade med M och A och J. Sen efter 4 dagar kom solen skinaste när jag fick hör att en ny person skulle komma. Tänkte att det skulle vara ngn jag kände. När han väl kom så var det A kände inte han men han var tyngsta kille någonsin riktigt grabb svär. han berättade att han hade blivit tagen från sin familj när han var 1 och inte kommit hem efter det riktigt respekt till han men han kunde kaos han välte avdelningen kan man säga vi gjorde så mkt kaos att jag fick enskildvård var där 1 väcka det sög verkligen men fick ha xbox på mitt rum och sånt så spelade typ bara mig igenom den veckan sen kom jag tbx till kauset på frosta. riktigt. Sen efter 9 veckor på akut så kom jag entligen vidare till albo och är där nu och gör min utredning.

Grabbar tänk på vad ni gör tänk på att dom skriver om allt du gör. och säger till din soc. så ta det lugnt och kom ut och krita en täscha fixa stash.

A.J

Ni stal mitt liv – men jag är fortfarande levande

Jag är en snart 17-årig tjej som har suttit på låst avdelning i snart tre månader nu. Jag förstår inte varför jag ska sitta i ungdomsfängelse, jag har aldrig varit kriminell eller hållit på med droger. Jag har aldrig ens stulit en godisbit.

När jag var 8 år var jag med om två rätt så allvarliga övergrepp av en äldre person. Detta hände samtidigt som jag var mobbad och utstött i skolan och hade det bråkigt hemma. Jag var för liten för att förstå vad som hände egentligen förutom att det var äckligt, skulle tystas ner och framförallt att det gjorde fruktansvärt ont.

När jag började högstadiet hade jag ett extremt självhat som ledde till att jag började sälja och ge bort mig själv. Till äckliga män av alla nationaliteter, mellan 22 och 74 år. Sadister, pedofiler, svenssons. Oavsett vad de gjorde med mig så kändes varje möte som våldtäkt. Jag slutade räkna efter 76 träffar, och det var bara första kvartalet. En dag kom det 2 poliser och 2 socialtjänstkvinnor hem till mig. Då blev jag inlåst, först på en BUP-avdelning. Jag var i chock, jag hade ju hållit allt hemligt men jag hade aldrig kunnat föreställa mig att om polisen fick kännedom om det här, att det då var jag som skulle straffas och låsas in. Jag bestämde mig för att sluta sälja mig men tyvärr var det för sent. En av de mer våldsamma som redan börjat ta kontroll över mig började med allt grövre hot tvinga mig till prostitution. Han installerade en gps på min mobil som krävde en kod bara han hade för att kunna avinstalleras. Genom den såg han alltid var jag var och krävde att jag skulle åka till torskar han valt ut, sen skulle jag varje kväll åka till hans

lägenhet och lämna pengarna och bli våldtagen. En kväll åkte jag inte dit. Då blev han extremt arg och nästa kväll var han så våldsamt att jag fruktade för mitt liv. Jag hade en telefon ganska nära till hands som jag lyckades greppa och försökte ringa efter hjälp. Då slet han telefonen från mig och band fast mig vid hans soffa så jag inte kunde röra överhuvudtaget och lämnade mig där i flera timmar medan han lämnade lägenheten. Jag kunde inte röra mig alls och räknade sekunderna för att stå ut.

Hela natten till min 15-årsdag grät jag. Att bli byxmyndig innebar för mig enbart att jag förvandlas från ett skyddsvärt barn till en värdefull leksak. Jag vet inte hur många gånger både före och efter den dagen förklarat för mig att de dåmera har även laglig rätt att göra exakt vad de vill mig, även fast många påpekade att jag var sent utvecklad och fortfarande såg ut som 12. Nu var det ändå jag som var smutsig och fick bära all skuld.

Socialtjänsten hade kritiska kommentarer på att jag var ute så mycket och drog på stan och inte skötte skolan. Jag var mycket tyst och dolde att jag inte längre var "frivilligt prostituerad", om nu övergrepp mot betalning någonsin kan räknas som frivilligt. Till slut placerades jag på ett hvb långt i från allt norrut i Sverige. Ganska snart blev jag tvingad att rymma till han som haft kontroll över mig. Jag blev inlåst där och såldes och våldtogs ibland upp till 12 gånger om dagen. Efter knappa 3 veckor lyckades jag lura dem så jag fick tillåtelse att lämna lägenheten. Jag stängde av telefonen som de hade gps på och flydde snabbt därifrån. Jag tog ett tåg bort från staden och sov på någon tågstation i en främmande stad. Jag har aldrig känt mig så ensam och övergiven. Ganska snart hittade polisen mig och eftersom jag hade varit efterlyst ganska länge så körde de mig till det SiS-hem jag sitter på just nu. När jag anlände brast jag ihop och skrekgrät. Jag var helt hjälplös och fick sådana

smärtor i magen att jag fick åka ambulans till sjukhuset där vi först var på barnakuten för att snart ledas till kvinnoavdelningen för spårsäkring. Jag somnade i transporten tillbaka till boendet.

Nu har jag till slut berättat nästan allt för polisen. Jag har suttit på flera förhör som varit uppemot 4-5 timmar långa och de har en häktad. Jag står stilla i smärtan. Det viktigaste är inte fly från sitt öde. En svidande sanning är vackrare än en desperat, flyktig lögn.

Jag är uppgiven mot samhället. Ingen normal människa kan tro att sådana som jag mår bra av ännu mer inlåsning och isolering. Att ha LVU känns för mig som att vara lite mindre människa. Om någon skulle skada mig får jag inget medlidande, utan istället blir jag ifrågasatt varför jag inte lyckades skydda mig mot situationen. Jag tycker det är fel. Det finns farliga våldtäktsmän och människohandlare överallt och självklart är det både billigare och smidigare att låsa in enbart mig istället för alla dem. Men hur kan det på 2000-talet anses rätt att jag ska behandlas som en straffånge bara för att jag är sårbar och lättmanipulerad och därmed ett lätt potentiellt offer? Ska vi låsa in alla unga tjejer som mår dåligt?

Jag känner mig som en fågelunge i bur. Genom gallret ser jag min förlorade värld. I fjärran flyger den flock som jag alltid drömt om att få tillhöra. Men nu har mina vingar glömt hur man flyger och jag även om jag släpptes fri skulle jag aldrig hinna ikapp livet. Istället tvingas jag sluta mina ögon, så jag slipper se och sakna livet utanför. Så jag kanske lyckas glömma att jag en gång var fri. Jag tror aldrig att jag någonsin igen kommer kunna känna mig trygg och slippa vara rädd. Tyvärr.

Människa

Risken är stor att man hamnar här när man lever i en knas misär

Jag visste inte alls om att jag skulle in på sis innan jag kom hit, men om jag inte skulle hämtats då skulle det nog inte tagit lång tid innan det var försent, psyket in och ut hela tiden hjälpte inte ett dugg. det var en jävligt knas period i livet då allt bara gick snett, mycket knark, överdoser och ett extremt ostabilt psyke. Jag minns inte så jättemycket om vad jag höll på med eller varför veckorna/månaderna innan jag kom hit, det var en riktig jobbig period med mängder av benzo, flera kartor som tog slut varje dag, minnesluckor och resten av minnena är mest suddiga. Det är verkligen inget att vara stolt över, det man ska vara stolt över istället i min situation är att man faktiskt klarat och orkat att ta sig ända hit utan att ge upp även om det varit droger inblandade. Bara 5 månader inlåst och jag har redan insett hur mycket jag vill ändra på i mitt liv och med mig själv. Mitt liv har mest bestått av droger och misär, knas uppväxt som bestod av att bli misshandlad hemma, få gå utan mat i dagar, vara äldst och ta för mycket ansvar, tvungen att bli vuxen för snabbt, ingen som såg vad som hände. Inte förens det gått elva jävla år. Ena föräldern dog när jag bara var sexton år och den andra föräldern som valde drogerna framför sina barn. Bara elva år gammal och flyttas runt bland massor av olika jourhem och fosterfamiljer till öppna och låsta boenden. Benzongjorde att rösterna i huvudet av allt knark som förstört min hjärna blev tyst. Jag insåg inte riktigt hur förstörd jag och min livssituation var förens jag hade varit här ett tag. Benzo var som en slutdestination vilket det är för många, hade redan testat allt jävla knark och blivit så förstörd på alla sätt psykiskt och fysiskt, ecstasy i extremt överdrivna mängder. Opiater, från

allt till tramadol till heroin, centralstimulerande som amfetamin och kokain, från att snorta till att skjuta. När benzon blev det starkaste beroendet som fick en att glömma och förlora varenda känsla förutom ilska. Man var varken glad sorgsen eller ångerfull, man brydde sig inte om något annat än att bara fixa mer piller för att klara sig och slippa allt hemskt som fick en att känna något för då skulle man förmodligen inte kunna stå ut med smärtan. Framförallt den hemska avtändningen. Allt det är bara en liten del av den vidriga pundarvärlden man lever i, det är tragiskt. Från att växa upp bland droger, föräldrar som missbrukar, en pappa som var heroinist och alkoholist, hade schizofreni personlighetsklyvningar, och en mamma som missbrukade amfetamin. Vem skulle ta hand om mina småsyskon om inte jag gjorde det? Vem skulle ge dem mat eller klä på dem, duscha dem och ta dem till skolan och dagis? Vem skulle natta dem? Ingen skulle göra det om jag skulle få för mig att skita i det. Under min uppväxt hade jag inställningen att aldrig börja med droger, men i trettonårsåldern under min första depression, började den inställningen försvinna. Även då var det det enda som fanns runtomkring mig, så enkelt var det, det var bara så världen såg ut för mig, jag förstod egentligen inte att de var något annorlunda med det förens jag blev äldre och fick veta hur lätt andra i min ålder hade de. När jag testade droger första gången var jag tretton, jag och min pojkvän fick amfetamin av min mamma, vi var vakna i ca en vecka eftersom varje gång det började gå ur tog vi bara mer, jag mådde så bra, hade aldrig mått så bra. Ångesten eller trötthet existerade inte så länge jag var påverkad, jag orkade allt, alla känslor var förstärkta, allt blev mycket roligare, mitt självförtroende hade aldrig varit så bra, och den varma känslan i hela kroppen. Det var så jag började knarka, från att bli beroende av tjack och gå på det varje dag i några månader, till att jag testade alla opiater och ångesten, stressen och alla skuld-känslor de tog bort, och

sömnen som blev mycket bättre. Från det till ecstasyn, som efter ett tag gjorde att det lilla serotonin jag hade tog slut, sen kom benzo in i bilden och förstörde mig ännu mer, Sen var det enda som fanns kvar bara någon utan känslor med en keff bakgrund. Men Jag minns att jag tänkte första gången jag testade något att jag förstod varför min mamma valde att missbruka, minns att jag fick dåligt samvete för jag hade varit så besviken och arg på henne för det. Så grovt jävla fel. Det är tragiskt att barn förlåter sina föräldrar så lätt och. Det faktum att dem enda så kallade roliga minnen man har ifrån tonåren är ifrån drogupplevelser, Det enda form av umgänge som man har, dem har också med knark att göra, Alla har hamnat och fastnat i skiten. Många man förlorat och ändå har man också stannat kvar i skiten, varför? Jo för att dem som verkligen upplevt riktig misär har inte haft några anledningar överhuvudtaget till varför dem inte lika gärna kan knarka dem också, man bryr sig inte om man dör, man bryr sig inte om det förstör ens utseende eller ens personlighet, man bryr sig inte om någonting. Det har ändå inte funnits någon väg ut hittills, inte som man kunnat ta sig ur själv i alla fall. Det är många som verkligen endast levt ett knas liv och haft en knas uppväxt, som inte haft någon eller något annat än drogerna, men sen finns det dom som faktiskt har det och skulle kunna leva ett bra liv egentligen som har ett hem att komma hem till med folk som älskar en och bryr sig om en, som får allt dom vill och behöver, men ändå väljer dom drogerna. Har man ett bra liv värt att faktiskt ta vara på och ändå inte gör det, jag fattar inte det. Men är det någonstans som man har chansen att ändra på sitt liv och sin inställning och framför allt sig själv, så är det här, så när du har chansen, ta den. Även om det är jobbigt som fan.

// L

Från gatan till SiS...

Jag är en tjej på 15 år från Skåne.

Jag bor på SiS i Lund, Råby.

Alla har en historia bakom sig som förklarar varför man är som man är, och en del av historien vill man helst inte berätta och de är inte många som vet den men de är oftast den som förklarar mest.

Min uppväxt fram till jag var 12 år ungefär som vilken annan unge som helst, alla har lite problem hemma och alla är väldigt skoltrötta och dem flesta blir mobbade. I Mina föräldrar bråkade mycket när jag var mindre och skiljde sig nån gång i början av min skolgång men jag mådde inte dåligt av det för de var mindre bråk hemma men efter något år hittade dom tillbaka till varandra och under tiden dom var skilda skaffade sig min massa en unge.

Jag skötte min skola dem första åren men efter ett par år tyckte jag de var jätte jobbigt och jag blev mobbad. Mina föräldrar tröttnade på att ja bara låg hemma men dom visste varför så dom valde att byta skola. Jag har under mina 9 år i skolan bytt skola 5 gånger men de har inte hjälpt så mycket. Jag började hänga med fel vänner och göra massa skit men allt började förra påsklovet...

Jag och några polare hade en stor villa för oss själva och vi festade konstant 4 dagar, vi sov, käka och drack men efter ett några dagars fylla var de inte kul längre o de var då jag testade droger för första gången. Jag mådde så sjukt bra och de blev en vardaglig grej.

Saften blev vodka och ciggen blev holken.

Den veckan fick jag det samtalet som förändrade hela mitt liv, min närmsta tjejkompis levde inte längre, så jag såg ingen anledning med livet och de var då de började spåra totalt.

Jag stack hemifrån och var aldrig hemma och de var då soc placerade mig på HVB-hem i Hässleholm. Jag flyttade dit den 13 juni och sen den 15 Juni va jag på rymmen tills jag hamnade på Råby. Men under tiden jag var på rymmen levde ja livet, typ.

Jag testade ungefär alla droger och mitt liv bestod av att sova dricka och punda. Jag såg verkligen ingen anledning till livet.

Hade de inte varit för mina underbara vänner som räddade mig från överdoser hade jag inte levt idag och jag är så otroligt tacksam för att dom alltid fanns för mig, ALL KÄRKEK TILL DOM

Men att mina föräldrar bråkade, min skolgång var jobbig är inte riktigt anledningen till att de spårade så grovt utan de är tack vare dom 9 månaderna ja levde i min värsta mardröm.

Jag var 12år när jag träffade killen som kom att förändra mitt liv totalt. Han var killen som fick mig att klara den svåraste perioden i skolan men han är också killen som satte mest spår i mitt liv. Jag har tillsammans med honom i 9 månader och den första tiden mådde jag jätte bra men efter 1 månad förändrades allt. Han stalka mig, han bestämde över mig och jag fick inte ens träffa mina vänner själv utan han var verkligen med på allt.

När han blev sur på mig misshandlade han mig o ja gjorde allt ja kunde för att bli av med honom men de blev bara värre o värre. Han satt och skar sig framför mig och sa till mig att de är mitt fel sen tvingades jag torka upp de o be om ursäkt. Han sa att han led av grov depression pågrund av mig och om jag lämnade han skulle han ta självmord och säga att de va mitt fel för han hade verkligen tryckt in de i mitt huvud.

Men anledningen till att de förändrades så snabbt var för han inte nöjde sig med att ja var hans tjej utan sex var ett måste tydligen. De var en natt i slutet av januari som vi hade varit på fest, killarna hade supit ner mig och jag mådde skit så när jag och killen kom hem till mig däckade jag direkt. Jag vaknade senare av att han klädde av mig och jag ville inte de utan sa att jag frös och att Han skulle låta mig va sen somnade jag igen och vaknade senare för ja kände en oförklarlig smärta jag aldrig känt förr och när jag öppnar ögonen stog den 2 meter långa stora killen lutad över mig och jag fattade vad som hänt.

Efter de i alla månader tvingades jag ha sex o han tryckte i mig att de var meningen att jag inte skulle gilla de utan ba skulle låta han ha sex med mig när han ville. Nu i efterhand vet jag att de var våldtäckt alla gånger och jag har fortfarande svårt för att va i mitt egna sovrum för de var där de hände första gången. Fast jag bytt alla möbler och målat om kan jag inte sova där för den natten skrämmer mig fortfarande och jag drömmer fortfarande mardrömmar fast de snart är 3 år sen. Jag kan fortfara höra han säga att de inte alls är våldtäckt utan mitt syfte på jorden är att bli påsatt.

Men de jag vill komma med att berätta detta är att stå upp för dig o dina vänner o till alla tjejer där ute som varit med om samma, kämpa fast de är jobbigt, o alla killar där ute se till att hon vill och om hon inte vill gör de inte, tänk om någon våldtagit din syster eller dotter så förstår ni hur dåligt tjejen kommer må.

Lycka till på SiS o sköt er när ni kommer ut för ni vill in o ut hela tiden☺

//M

FKN SIS BRE

Min historia hur jag hamna på sis (statens intuition styrelse). Det började på mitt första HVB Orion i Orsa. Jag vart placerad där 19 november 2017. Det gick bra till en början sen lärde jag känna folket där. Då gick det bara utför. Jag va för det mesta avviken, jag var ute festade, rökte, kom till boendet, visade mig och gick ut och försvann igen. Tillslut fick jag LVU och vart placerad på Staple backe på Gotland. Det gick bra under hela min tid där, men jag gjorde några misstag så det dröjde ungefär 7 månader tills jag fick min första permis. Då avvek jag, bodde hos en kompis efter ungefär 3 veckor åkte jag hem snackade med min SOC och fick LVU hemma. Jag skötte inte heller det så bra så min SOC hittade ett HVB till mig i Norrtälje. Jag åkte ditt det gick inte så bra där det var bara en massa strul där så jag avvek och köpte en buss biljett hem. Jag var hemma i ungefär 3 veckor sen kom min SOC och hämta mig och körde mig till SIS Tysslinge. Jag var där i ungefär 2 månader det gick bra jag skötte mig gjorde allt jag skulle. En dag ringde min SOC och sa att jag skulle till ett HVB hem i Norrland jag tänkte det här ska bli min sista placering sen ska jag komma hem. Men så blev det inte jag och en annan ungdom vi gjorde kaos där vi gjorde allt som vi inte skulle gjort vilket ledde till att dom skrev ut han och jag fick bo i deras utslussnings lägenhet i väntan på nästa placering. Jag var där i ungefär 3 dagar sen fick jag komma hem och umgås med min familj sen nästa dag skulle jag vidare till nästa HVB hem i Småland. dan efter skulle jag ha SOC möte och personalen från boendet skulle vara med, jag krigade med SOC att låta mig vara hemma men hon ville bara att jag skulle åka hon ville få bort mig från hemma-plan. Så jag gav med mig och åkte jag tänkte jag ska försöka sköta mig här så det blir mitt sista boende, men det gick inte

enligt planen jag bråkade med personalen och ungdomarna jag rökte jag gjorde allt jag inte skulle göra där. Tillslut så gjorde jag det jag inte skulle göra jag avvek igen jag åkte hem jag ringde min SOC sa som det var men det ända hon sa är att jag skulle tillbaka. Jag var hemma i typ en vecka så vaknade jag av att polisen var hos mig och skulle hämta mig tillbaka till boendet. Det första jag gjorde var att kolla in SL appen och kolla när första tåget från j-Town gick jag såg att det var en halvtimme kvar tills det gick så jag låtsades att jag skulle med dom. Så jag frågade om jag bara kunde duscha dom sa att det var okej så jag hoppade in i duschen och tog en snabb dusch kom ut ur duschen började packa min väska det var typ nu 5 minuter kvar tills tåget skulle gå så jag sa hejdå till min familj. Vi skulle nu gå till bilen så vi började gå då släppte jag allt och sprang raka vägen till tåget jag hann precis med tåget. Jag åkte till en polare mötte han vi meckade upp en riksfett och bara chillade. Efter en stund ringde jag min syster hon sa att allt va lugnt så jag åkte hem igen sen ringde min SOC hon sa att hon skulle ge mig LVU hemma. Så allt va lugnt men jag skötte mig inte alls nu när jag va hemma jag gick varje vecka och pissa positivt hos SOC festade jag tänkte allt e lugnt vad ska SOC göra. En dag ringde hon och sa att jag skulle till SIS Råby jag tänkte bara knas inte igen hon berättade att dom inte skulle sätta mig på HVB igen. Min SOC sa att det bara skulle vara en kortvarig vistelse så jag tänkte jag ska bara skötta mig nu på riktigt och bara göra det dom vill sen bli av med dom. Jag åkte med till Råby och det blev inte en kortvarig vistelse nu har jag varit här i 4 månader och väntar på plats på låst behandling.

J

Min berättelse innan SIS och under tiden jag var placerad på SIS i Råby lund.

Jag var 13år och begick olika brott fram till 18 års ålder som jag ångrar i nuläget. Jag var ung och vilsen, en pojke som växte upp utan en pappa. Jag hade inte direkt den manliga förebilden så jag började uppfostra mig själv på fel sätt. Men sis ändrade min syn på framtiden jag har märkt att man kan vara glad och njuta av livet utan att ta till sig droger och begå brott, jag har varit placerad på olika institutioner i snart 2 år till och från. Tiden på sis har inte varit lätt jag har tagit svåra beslut och gått igenom en svår tid men jag är tacksam för den tiden för den tiden fick mig att mogna och kunna ta beslut som påverkar mig positivt.

Jag växte upp i ett av Sveriges mest utsatta områden som heter hässleholmen. Omgivningen var inte den bästa för min uppväxt den påverkade mig negativt och fick mig att bli destruktiv, jag umgicks med fel vänner som inte var bra för mig även om jag hade vänner som kunde vägleda mig till de bättre. Men jag valde bort mina bra vänner mot mina vänner som fick mig att bli destruktiv. De är ett val som jag ångrar nu men de är aldrig försent att ändra sitt liv och försöka åter skapa bandet med dem, jag vill att nu som läser detta ska tänka på att oavsett vad du gjort eller gör så är det aldrig försent att ändra på det.

Min vändning på livet var tack vare min familj, de finns inget som betyder mer än ens familj och de tror jag ni alla kan hålla

med om. Jag valde att lägga av när min mamma åkte in på sjukhus tack vare mig och allt jag orsakat. Den dagen fick mig att tänka på vad som är viktigast för mig och då insåg jag att det var dags att lägga av med den kriminella banan. Nu har ni hört min korta fattade berättelse om mitt liv. Allt handlar om viljan har ni den så kan ni ta er ut från allt.

S

Mitt sista sis

Hej, jag heter M och är en brud på 18 från en håla i västra götaland. Sitter nu på sis Arnhem i falköping vilket är min andra sis placering på lika många år. Jag har haft ett lvu sedan jag var 16, har suttit på både sis och behandlingshem och jag kan lova att det inte har hjälpt mig för fem öre, Sis är bara förvaring enligt mig. Jag blev drogfri själv utan hjälp från någon annan, uppenbarligen så snubbla jag nån gång men reste på mig och fortsatte tills jag var helt nykter. Men efter att ha varit drogfri i nästan 2 månader så skickade soc in mig igen eftersom dom hade hört att jag gick på "tung droger" Jag bad om urinprov men dom vägrade för att dom redan hade bestämt vart jag skulle. Nu har jag varit här i snart 7 veckor och soc har inte svarat på samtal på nästan 4 eftersom hon nu är "sur" för att jag valde att överklaga mitt lvu. Mitt tips till vem som än läser detta är lita aldrig på någon för folk är falska och ljuger ALLTID, speciellt soc. Hur bra du än sköter dig och jobbar så vill dom alltid ha kvar dig i systemet.

Moh den sötaste bruden på jorden, peace out

Misär

S min broder, nu du vilar i din grav. Du var en real G utan att snacka skit. Walla du var den lojalaste jag svär. Med ett hjärta av guld, full med mod. Du spred tro, hopp och kärlek, du gav mig inspiration. Du sa "Chacki du är bättre än du tror, en dag du kommer att bli stor. Det finns mer att hämta i detta liv, snälla sluta vända dig till sprit och kokain. Jag vet att du mår skit, men du är en queen. Osynlig krona du bär, du klättrar upp mot toppen jag svär." S jag ångrar den dagen jag ringde dig och sa "Shit bror det är knas. Samla truppen och vapen, några ska ner till fucking graven." Du gick all in med mig hela vägen den kvällen. Jag var med när du tog de sista andetagerna. Bror förlåt, tvär lakk på mig själv att jag drog dig in i skiten. Glocken den var på, hade poppat 3,4,5. Helt lenad, kunde inte ens ta mig hem. Ska tömma alla magg på de hororna jag svär. De klippte dig fast de skulle ta mig vilken misär, ångesten tär. Nu jag sitter på låst, bara 17 år. Svär Stockholm är misär. Jag har rättegång nästa år. Önskar du var här så du kunde ge mig dina lugnande ord. Alla som vi inte klippte borde åka dit för mord. Men de klart ingen sida kvittrade, men nu vi är splittrade. Du var min medicin, du hjälpte mig ända hit. Svär nu är allt bara skit. Tänkte ringa dig och säga kom hit. Det var typ en månad sen, men kom på att du aldrig mer kommer hem. Svär himlen fick den vackraste ängeln. Vila i frid 95-05-01 : 18-10-21

Idag när jag satt här så fick jag ett samtal, ännu en vän som aldrig kommer hem igen... U min broder, ännu en G som miste sitt liv. Du gick all in hela vägen i allt vi gjorde. Du och S är några av de vackraste änglar. Svär ni var G's. Nu jag ska också löpa linan ut, kanske blir min sista strid när jag kommer ut. Svär dehär med kokain är skit. Skulder upp till öronen, vet

inte vad jag ska ta mig till. Utan er vid min sida så står tiden still. Vi var 4, nu är vi bara 2 som består. Vila i frid 95-18

Shoutout till min broder I. I min bror fuck vad dom tror. Det är du och jag mot världen.

Shoutout till S, L, E, M, A och H.

Rest in peace, A, U, S och A mina brams.

Ett stort tack till min älskade kusin vitamin för allt du har gjort för mig. Utan dig vet jag inte vart jag hade vart idag. Och förlåt för alla sår. All rädsla och oro jag har gett dig. Alla gånger du har funnits vid min sida sen vi var små. Är tacksam för att du består. För dig ska jag kriga. Vi må bråka och slänga skit, men i slutändan så kommer du alltid vara min allra bästa vän. Jag tog lite fel väg i livet, men kom ihåg ta aldrig något för givet. Jag vet att man tror livet redan står nedskrivet, men det går att skriva ner ett nytt eget kapitel bara man verkligen vill. Det finns alltid ett "men" även i det negativa. Allt är vad du gör det till. Jag vet att även du kan klara allt, för jag vet att du är stark. Jag älskar dig.

Och tack till, Min familj, speciellt till min älskade storasyster och mor och farmor.

// CRN från Solnas misär

Pasta på menyn. Walla man kan inte

Shoo shoo,

Mitt namn e berra, jag har bott lite här och där de senaste året, men nu sitter jag på sis arnhem i falköping feeeet keeeft walla man kan inte.

Ni veeet inte asså har träffat den bästa här på arnhem, S eller aka jetski

Hon e feet tung lixom mos mos hämta flozzz

Snart ska berra pendlaaa vidare till ett annat sis som jag ska bo på i ungefär 6 månader vetu. Va vet ni om pasta på menyynn haaa ,

Tiden går fort asså de va som igår jag satt ute med balla å hans gang å softadee på den, men whaaat jag har suttit här 22 dagar å ska sitta 5 veckor till sen kicka till ett annat ställe. Om ni bara visste asså balla mannen han eeee chok tuuung med sitt skärp som har lampor i sig wtf jag fucking dör jetski du fattar så sjuuukt.

Shoutout till GBG , de finns inget bättre än gbg asså de såå feet där. Hisingen för life asså.

Ni tänker säkert hur fuck hamna berra i knaset , ska berätta för er en vacker dag 2016 berra hade tråkigt så han bara ballar ur som fan tog massa alesäs godis, med sin kuzz dem fuckade ur varje dag. han va bland molnen jag svär, han fastnade på skiten, varje dag han åt massa massa godis knas broshan de tog nästan hans liv, de fuckade hela hans liv, men vem bryr sig när man väll har blivit kär i något sånt så kommer de föra

allting annat i livet, inget var viktigare än hans "godis" de så tragiskt mannen de ska inte behöva vara så.

Till er där ute,

Din mamma, ska inte behöva gråta varje kväll för hon inte vet vart du är eller när du kommer hem, din mamma ska inte behöva planera din begravning, din mamma ska inte behöva begrava dig i denna åldern för de giftet du blev gift med. Paradiset ligger under din mammas fötter ta hand om din mamma, hon bärde dig inte bara i 9 månader utan hon bärde dig hela ditt liv, din mamma gav dig ett liv ett hjärta, varför förstöra ditt hjärta som din mama byggt. Du som aldrig tänker släppa dessa godisar du är äckligt självisk, skäms på dig, livet kan vara tufft man kan fastna på skit tror mig jag fastnade men vet ni jag är fucking ren asså berra är fuckiiing ren, så tro inte ni e fast för livet för de e ni inte, den dagen ni bestämmer er att sluta då ni har öppnat en annan portal i era liv. Så tro på er själva, ni som säger fuck it jag kan inte sluta er kommer man hitta en dag tyvärr går inte ditt liv å rädda, är det de ni vill ha det, är det så ni vill att folk ska komma ihåg er, nej broshan, du kan bättre än så. varje dag är ett nytt steg i livet

Behandlar dig som en hora, du inte värd en krona, tycker synd om din mamma din son han blev sharmota.

Loyalty ,love and respekt /Berra alesäs

Unga och vilda, Starka och smarta

Ung och vilda, starka och smarta soc skickar in oss utan att vi hinner prata. In och ut, Ut och in när ska ni sluta era svin. Ni säger att ni ska hjälpa barnen men ni kastar oss bara bakom fasader och dessa fasader är väldigt höga för att Sveriges folk inte ska störas. E min G saknaden är stor jag hade aldrig klarat av en dag i dina skor, efter allt vi gick igenom i Vemyra på dig skulle jag aldrig kunna tveka. Free N från Borås 7 månader har du nu varit inlåst, N min syster jag vet inte vad jag hade gjort om jag inte hade träffat dig på denna jord, Första gången bakom fasaden hjälpte du mig gå igenom dagen, Från dagar till veckor månader och år ett hjärta som ditt kan jag inte beskriva med ord.

N

I 20 mil hemifrån

trodde aldrig jag skulle bli hon som åkte in och ut från behandlingshem och sis, men nu sitter jag här på min tredje placering som 16 åring. Allt började när jag var 12, umgicks med fel personer, pröva röka spice, pröva kicka gås och snattade väldigt mycket. Skötte det lowkey, torskade inte och nästan ingen visste om något tills ja var typ 14/15 då jag började käka piller mer och mer, käkade habb typ varje dag. Lyckades bara torska på röka när jag pissade så soc visste inget förutom att jag rökte på. I november 2017 åkte jag in på behandling första gången i härnösand, var sol placerad men med hot om lvu så åkte frivilligt men efter en vecka taggade jag därifrån med en kille jag höll på med, hans polare och en brud från min behandling. Den veckan spårade, käkade habb varje dag, tog sub, tram, E. ja allt du kan tänka dig.. var bara 15 då så när jag tänker tillbaka så mår jag cok dåligt över det.

Knäckte mitt simkort och sålde bort min lur medans jag var helt gitti så ingen fick tag på mig under den veckan men sen torskade jag på station och då mådde jag helt kefft pga avtändning. Åkte tillbaka till behandlingen sen, fick lvu så pallade inte ens bry mig så fuckade ur där, drack handsprit, försökte rymma men torska direkt för ja hade ingen lur så aina hann plocka upp mig igen innan jag hann gömma mig. Sen jag skötte mig på behandlingen till augusti fick flytta hem å allt var latch. Kom hem men fucka ur direkt, kicka, käka habb och umgicks med samma personer igen.

En morgon kom min kontaktperson på öppenvården och ville ha ett salivprov så torskade på habb och röka då så efter det rymde jag hemifrån för jag visste redan då jag skulle åka in på

behandling igen då. Taggade till en polare 20 mil hemifrån var där i 2 dagar innan jag åkte tillbaka till behandlingen, sov, åt och duschade sen jag taggade tillbaka dit efter en dag. Höll på med en shuno då, han var världens finaste och gulligaste men sen han fuckade mig helt sen, C du vet vem du e. Aina kom och hämtade mig hemma hos han en morgon och körde mig till stationen där jag satt i arresten i 8 timmar innan personalen kom och hämtade mig. Åkte tillbaka till behandlingen ytterligare en gång.

Vi hämtade in röka på behandlingen 2 gånger sen torska vi och jag fucka ur helt, kastade sönder saker och flippade helt så dom ringde soc och bad om akutplacering på sis och dagen efter åkte jag hit och det är var jag är nu. Sitter här på Arnhem ca 120 mil hemifrån och väntar på min soc ska hitta en behandlingsplats på något sis och vill bara hem igen.

//Norrlands bruden

Från ett bra liv till SiS

Hahah asså fyfan, förstår verkligen nu vad alla menar med "fuck soc" osv. Jag är numera missplacerad på SiS Arnhem för att min soc har gjort ett tjänstefel, men såklart så är de mitt fel ändå att jag sitter här.

De va såhär, jag testade droger för första gången sommaren 2017, jag va på festival och levde livet eller vad man ska säga haha, träffade Eva och blev kär i henne. Efter de så va de väldigt lugnt fram tills i våras 2018, jag har aldrig varit en daglig rökare av hasch, men de blev mer och mer, kanske typ 3ggr i veckan, men inte mer. Jag började också fatta lite tycke för ren Molly, och de blev mitt och mina polares största intresse, att längta till att det skulle bli kväll så vi kunde mysa va de bäst som fanns. I samma veva så introducerades jag till Tramadol, samma myskänsla typ, och de va så jävla kul när alla va helt väck och vi skulle spela kort, ingen fattade någonting hahahah

Under denna perioden så pissade jag, jag va positiv på röka typ alla gånger, och Molly några gånger, men jag trodde inte att nånting skulle hända. Två veckor innan min utredning va slut så säger min soc "vi ska på rättegång, vi vill att du ska in på SiS". Hela min värld rasade, jag har aldrig suttit eller gjort någonting sånt i hela mitt liv, jag har örfilat en tjej när jag va 14, men inget mer? Jag va så jävla arg, och de fick mig verkligen till att vilja knarka ner, jag va så ledsen och jag mådde så dåligt för som sagt jag trodde inte någonting skulle hända. Rättegången gick jättebra, men jag hade sån handsvett att jag fick sitta med papper i händerna för jag va så nervös. Vi fick domen i juli någon gång, och jag hade fucking vunnit!! Jag va

fri!? De firade jag med polarna genom att vi träffade Eva och hade de gött, jag skulle dock fortsätta med mina urinprov, men de sket jag i för sålänge jag inte åker in så är de lugnt.

Någon vecka bara efter rättegången så va de Emmabodafestivalen 2018, såklart jag skulle dit? Jag brukade pissa 2 gånger i veckan, men de kunde jag ju inte då eftersom jag va på festival. I samma veva hade jag fått ett bra jobb på en industri, tjänade feta cash (vita) och de va as gött att ha ett jobb. Efter emmaboda, så bestämde jag mig för att sluta med skiten, rökad, molly osv, så jag gjorde de. Jag missade många urinprov och va positiv tramadol, fuuuck. Den 14 augusti åkte jag och min sambo till Stockholm för att se Post Malone, och där va jag också trammad som fan, jag käkade så jävla mycket tram ett tag där i augusti, de va helt sjukt. När vi va i stockholm så gjorde de ju att jag missade fler piss, och missade lite till, och lite till. Tillslut kommer de en överklagan hem i brevlådan, soc igen, och dom ska skicka in mig på riktigt. Jag hade sån jävla ångest. Jag började därför sköta mig som fan, jag ville inte ha med drogerna att göra mer, verkligen ingenting. Jobbet gick as bra med så varför skulle jag sumpa de? Så jag började lämna massa pissprov där alla va negativa, allt va perfekt, tills vi kom till kammarrätten, och jag får läsa målet, då har soc skrivit att jag har tagit kokain och krypton, jag blev så jävla arg för jag vet att de inte stämde? Jag ville ju ha ett normalt liv? Efter rättegången så avslutade min soc mina urinprov, av någon konstig anledning? Jag va ju negativ så jag sket i de och levde mitt vanliga liv. Mina förutsättningar va ju bättre nu än i förvaltningsrätten så jag åker nog inte in nu heller.

Men så kom de, den 2 oktober 2018, ringer min soc och säger "domen gick genom", jag va så arg och ledsen, så jag började gråta, men jag slutade ganska snabbt, för hon förtjänar inte mina tårar, så istället skällde jag ut henne i 20 minuter. Vi kom

också överens om att jag skulle åka på fredag så jag kunde hinna säga hejdå till alla osv. Men nej, min soc är en sån som aldrig håller vad hon lovar, hon har fucked me over såååååååå många gånger, så jag va på jobbet, klockan va typ 8 på morgonen, och min sambo ringer "POLISEN HAR VARIT I LÄGENHETEN OCH LETAT EFTER DIG DOM ÄR PÅVÄG TILL JOBBET" jag ringer min soc i ren panik och frågar vafan de e hon håller på med, hon ba "oj jag hade nog missuppfattat dig, men vi åker på fredag vid 12 då ☺" så la vi på. De går 5 minuter och de kommer en gubbe och säger att de är några som väntar på mig utanför. De va polisen, jag försökte förklara för dom vad hon hade sagt, så jag ringde upp henne och bad henne säga vad vi sa till dom också, hon ba "mm, fast de är ju bättre att du åker idag". FYFAN asså, hela mitt jobb såg mig åka iväg i polisbil, de va så jävla pinsamt. Jag fick 15 minuter på mig att säga hejdå till mamma, pappa och min älskling, sen va de bara att åka. Den 4 oktober kl 12 va jag framme med KV på Arnhem i Falköping, 30 mil hemifrån.

Har varit här i 2 veckor nu, och de är ju ett bra sis, men jag vill ju hem. Btw, pratade med min soc i telefon förra veckan med, hon ba "jo, jag kan väl erkänna att din placering va lite överdriven". Jag va negativ, hade jobb, hade rutiner, en fungerande vardag, sysselsättning, ekonomi o allt, men åkte ändå hit? Ska antingen göra upphävande av vård eller tvinga dom att jag ska få åka hem. Men tack för ni läste och för er som sitter, håll ut!! Gör vad som är bäst för dig själv <3 ☺

Kan också hänvisa till min beloved sambo som skrev, "SiS berättelse ☺" i SiS boken 2017, i love you

/Fansen

SIS Arnhem

När polisen sa att jag skulle till ett sis så blev jag skit arg. Så fort polisen tog tag i mig så börja jag göra motstånd så dom satte handfängsel på mig direkt. Att sitta med handfängsel i fyra timmar va inte det roligaste jag gjort men fuck aina o fuck soc. När vi kom fram till Arnhem och jag såg staketen och taggtråden blev jag ännu argare. Men efter fyra veckor så vart viss personal som en familj och jag tror inte att det är någon jag inte kommer sakna vissa kommer jag sakna mer än andra <3

W från sthlm

22 September 2018

Det va dagen som kom att ändra mitt liv totalt. Det va en tidig morgon då dom dök upp för att ta mg från min familj. Mina två älsklingar såg allt, 1 och 2 år gamla stog dom och såg på när socialen och polisen stannade utanför vårt hus. Jag fattade inte vad det va som höll på att hända. Med papper i handen gick dom mot mig, ett beslut om akut omhändertagande, nu skulle jag till ett låst behandlingshem. Jag blev tom och tårarna bara rann, försökte springa men klart dom kom ikapp. Mamma grät, syrran grät, BARNEN grät. Kramade om dom, nu va det dax att ge sig av. Jag va 18 år gammal och gravid, vad skulle hända med mitt barn? Min frihet va borta, hur kunde jag vara så dum? När jag va framme på instutionen märkte jag att jag inte togs långt från mitt hem, 45 minuter med bil för att komma hem igen och 10 minuter att gå för att komma ner till ena syrran. Jag trodde allt bara va en dröm, vad hade jag gjort med mitt liv egentligen? Va det värt något? Självskada började jag med tidigt, självmords tankar som ledde till självmordsförsök likaså. Sen kom spriten, så bra man mådde just då. Å så drogerna, helvetes jävla skit men ändå mådde jag bättre varje gång. Drogerna hjälpte mig samtidigt som de förstörde mig. Jag är snart 19 år gammal och har nu varit placerad här i ett halvår, det som i början va så jobbigt att jag inte ens brydde mig om att kliva upp på morgonen har blivit så mycket lättare. Nu ser jag iallafall lite ljus i mig mörka framtid. Varit fri från droger i 6 månader, självskada 2 månader. Jag har kommit långt men jag har långt kvar till mitt mål. Från att inte ha något till att ha allt jag någonsin kommer behöva. Jag hade inget. Jag va ett barn, ett barn som måste prova sig fram och gå fel vägar men få en varm näve i sin kalla för att hitta rätt igen. Det hade jag inte då, men det har jag nu. Oavsett vilken väg du tar, hur

många gånger du gått vilse och hamnat på helt fel väg det är inte sista gången, du kommer gå vilse igen men du kommer alltid hitta till den rätta vägen. Du kan gå långt, leta länge, tappa hoppet men sluta inte gå! Någonstans där framme är vägen du skulle gå. Låt alla sår läka, låt det ta den tid det tar det kommer läka. Blicka bak ibland, kolla på alla hinder du tagit dig igenom. Se hur stark du varit! Va stolt över dig själv. Ge aldrig upp. Du är värd så mycket mer än du tror!

// Glimma tjeeeeeej

Vem fan är jag och vad kommer hända nu?

Ja, den frågan har jag ställt mig själv typ varje dag i över ett års tid nu. Speciellt under min tid här på SiS.

Men innan jag hamnade här så hade jag ett blandmissbruk. Ja, lite gott och blandat för att dämpa och bedöva ångesten och detta vi så fint kallar livet. Att använda droger var mitt sätt att överleva dagarna och tomrummet i mig själv.

Jag visste att det jag gjorde var fel, men ändå så fortsatte jag. För jag visste att det funkade med kortsiktiga belöningar. Men som alltid så går användningen av droger överstyr och det tar över ditt liv.

Jag fick chansen att sluta själv med flera varningar ifrån vänner och socialtjänst. Men med ett missbruk så är det jätte svårt att bryta själv. Nu är det drogen som styr dig.

Men rätt så det var så satt jag på min första SiS placering, på Ljungaskog. Min soc sa till mig att jag skulle få vara här i 6 veckor innan jag fick komma tillbaka till mitt hvb. Och jag bröt ihop, men för vad? Att vara utan droger i en liten begränsad tid? Ja, ni förstår ju.

Det tog nog 5-6 veckor innan jag svalde min stolthet och insåg att jag sitter här för min egen skull. Det är inte soc som försöker göra mitt liv till ett helvete. Tvärt om. Dom försöker hjälpa mig tillbaka till den riktiga världen, och visa mig att livet kan vara underbart utan en massa olagliga substanser.

Så Sis är inget straff. Det kan verkligen vara räddningen på ditt

liv, om du är redo för det. Man kan behöva olika behandlingar och det tar olika lång tid för alla. Men den enda som verkligen kan ändra på dig och ditt liv, är du själv.

Så sikta högt och tro på dig själv. Våga chansa och ta steget till ett bättre liv. Livet kommer att vara jobbigt, men ge inte upp. Livet har bara börjat.

Anledningen till att jag ville skriva är för jag trodde aldrig att detta skulle kunna hjälpa mig på det sättet det jag har gjort. Kanske får jag tacka den underbara personalen på solbacken. Men också mig själv, för att ha kommit såhär långt. Jag är långt ifrån färdig men jag är en bra bit på vägen.

☺ *Peace H.*

Haidar vägen till sis!

Jag började umgås med massa dåliga vänner, vissa var äldre än mig. Jag var runt 12 år då vi börja hänga i stan och träffa massa personer som, vi inte kände men vi lärde känna dom och det var förstås inte bra personer men jag började träffa dom började röka cigg först sen gick det till att röka cannabis och sen började jag göra mina första brott det var att ta mopeder och sedan sälja dom. Jag gjorde mycket sånt, jag gillade att jobba med fordon så jag började stjäla mer mopeder och fixa till dom och sålde sen gick jag över till bilar och gjorde samma skit. Men åren gick hade haft massa soc-möten och de sa till mig hela tiden att jag måste sluta annars blir jag placerad men jag brydde mig inte.

Kom in i vapen- och drog-kretsen Började sälja droger och bruka droger. jag började med vapenförsäljning blev tagen några gånger av polis för vapeninnehav. Varje gång polis kom för att prata med mig så var jag alltid aggressiv så jag började göra motstånd mot dom fick flera våld mot tjänsteman-anmälningar. Jag var kanske 13 år då så allt fler anmälningar kom in till soc så till slut blev placerad i ett HVB hem i Karlskrona det var början av oktober. Det gick sådär där det var bra o sånt men jag bråkade mycket slog sönder grejer bodde där till februari nån gång och blev till slut utslängd, de ville inte ha kvar mig längre. Så jag fick flytta till ett annat hvb i malmö rosengård.

Det var också sådär det var ett fattigt boende det var i ett dåligt område det låg i så jag fick nya vänner där började ta mer droger hamnade i större kretsar med mycket mer kriminalitet jag slogs mycket i det HVB-hemmet med personal och

ungdomar. Det var i slutet av mars när jag låg och sov då hör jag massa nycklar och hårda steg. Sen knackar de hårt på min dörr så springer polisen in med dragna pepparspray och batong och säger Det är polisen! Visa händerna! Jag blev ju chockad och rädd så jag gjorde som det sa.

Jag visste ingenting jag frågade flera gånger vad har hänt vad har jag gjort men ingen svarade. De sätter mig i bilen jag fick prata med chefen på det stället så sa hon att jag inte får vara kvar på boendet jag blev ju arg jag hade bara bott där lite över en månad och ville verkligen inte till Sis. Jag misstänkte att jag skulle till Sis men dom sa ingenting men jag blev körd till ett ställe som ligger i närheten av Skara. Jag ringde min soc och fråga vad som har hänt och hon förklara att jag ska vänta på Sis-plats jag blev arg men gjorde inte så mycket jag var bara i mitt rum. Nu hade jag precis fyllt 14 år. Efter 3 dagar så fick jag plats i Sävastgården som ligger i Boden jag ville inte dit för att jag bodde liksom långt ner i Sverige och stället låg långt upp i Sverige så min soc sa att hon inte ville placera mig där jag blev glad då. Dagen efter så ringde min soc och sa att jag hade fått plats i Lövsta Sis jag hade hört om det att det skulle vara bra ställe så jag packa mina grejer och väntade på transporttjänst. Tillslut kom jag till Lövsta det var lite konstigt jag tyckte att det var värsta fängelset vi fick gå ut till en bur när vi rökte. Men vande mig snabbt den avdelningen jag var på var det mycket bråk så jag rycktes med började slåss visste inte att personal får använda våld eller att de kunde låsa in dig i isolering så jag hamna där första dan. Sen var jag där ungefär 3 månader det hade varit mycket upplopp där undertiden jag var där. En gång så ringde de polisen så att polisen kom dit och det var de sjukaste jag varit med om hur polisen gjorde och hur dom betedde sig. men sen var min tid klar där och jag trodde jag

skulle få flytta till öppet men de sa att jag skulle till ett annat Sis jag blev väldigt arg och ledsen men tänkte samtidigt att kanske jag kommer till ett bra ställe. Min avdelning i Lövsta skulle stänga så det var akut alla som bodde där måste flytta. jag fick flytta efter två veckors väntan på plats till Folåsa Sis jag hade hört om de en vän till mig hade suttit här. Jag blev körd hit. efter visitering och frågor så kom jag in till avdelningen jag såg direkt några som jag kände jag hade bott med dom i lövsta sis så det var kul man kom in i gruppen snabbt. Jag hade bott där i någon vecka de hade ett poäng system som vi inte hade i lövsta jag trodde att alla sis är samma så jag blev arg för att jag inte fick spela för att jag inte hade poäng jag blev arg och slog till personalen och då blev det larm så slogs jag lite tillslut blev jag nerlagd efter långtids försök så jag blev transporterad till isoleringen var där ett par timmar sen kom jag ut och började om på nytt. Och nu har jag bott här i sex månader och får permissioner men kanske inte bor kvar här ni läser det här. Det var en liten berättelse om mig och min resa in till sis. Och ni som bor på sis och läser det här sköt er så kommer ni ut snabbare och personalen är där för att hjälpa er.

Tack för att jag fick vara med och hoppas ni gillar den här storyn!.

Sis hit, Sis dit...

Hej alla där som sitter och läser min sis berättelse nu, jag tänkte berätta lite nu om vad som hänt osv.

Jag hamnade på mitt första boende, och det var min första placering när jag var 14 år.

Jag bodde där i ca fem månader sen började jag rymma, ta droger, och helt enkelt gjorde som jag själv ville.

Efter en månad så hamna jag på mitt första sis bodde där i 2 månader, sävast gården i luleå.

Jag tänkte att detta skulle bli mitt första och sista sis men nää.

Jag flyttade tillbaka till mitt hvb hem i uppsala som jag bodde på innan sävast gården.

Började rymma igen, tog droger, kastade saker på personalen så soc flyttade mig till lövsta akut.

Efter en månad så flyttade dem mig till en annan avdelning på lövsta, utredning.

Efter utredningen så flyttade dem mig till sis brätte gården viken behandling.

Har rymt här en gång kom tillbaka samma natt.

Har bott här nu i 4/5 månader och jag hoppas jag flyttar snart, ska till förstärkt familjehem, vart vet jag ej men antagligen nära min hem ort.

//K.Z

Sis värsta mardröm

2017 blev jag uppdragen av polisen en morgon och skjutsad till långanäs, bodde där i 5 månader.

Varje dag när jag gick på promenad sprang jag. Jag var fast bestämd att jag skulle tagga låååångt därifrån. Jag lyckades aldrig men fick ändå flytta till öppet hem. Första dagen stack jag ut o rökte o kaka massa esh. Ett tag efter kom polisen igen och skjutsade mig till arnhem. Jag tog en avbitartång från personalen och klippte upp stängslet. Det tog typ 5-6 dagar att klippa upp det jävla stängslet. Men tillslut lyckades jag.

Bestämde att jag skulle tagga dagen efter men på morgonen kom personalen in kvart i 8 och sa att kv var där och hämtade mig om en kvart. 2017 i december hamna jag på rebeckahemmet. Dom första två månaderna låtsades jag att jag var en helt annan person än vad jag var. Jag gick på behandlingen och fick dom att se en person som var tvärtom från den person som beskrevs i mina papper. I februari gick jag på promenad sent på kvällen med en personal. Jag sprang in i skogen och jag sprang tills jag kröp och jag lyckades. Var borta i 3 veckor kanske sen kom jag tillbaka.

Jag gick tillbaka till mina gamla vanor och gjorde det jag alltid gjorde när jag fick ett problem. Jag knarka. Jag och en annan tjej hade fixat röka och tjack. Men när det var slut blev det horhus. Vi triggade igång personalen och tillslut så satte dom henne i vien så jag drog kniv mot personalen som tog det väldigt seriöst (bara en matkniv). Jag sprang ut på rastgården och stängde dörren. Tog inte lång tid innan jag hörde blåljus. Polisen kom igenom branddörren på muren med sköldar och tänkte spraya mig för en matkniv. Blev handräckning och fick åka med min älskling till maria ungdom.

När vi kom tillbaka var alla så jävla trötta på oss. Men vi fortsatte och tillslut bestämde sig personalen för att separera på oss. Så hon fick flytta till högantorp och jag var kvar på saga. Jag satt i vian och bestämde mig för att tagga. Jag visste att det låg två brandnycklar inglasat på väggen i rummet bredvid och en av dom gick till brandfönstret inne i vian. På natten ringde jag in en personal och sa åt honom att öppna för jag behövde kräm. När han var inne la jag in papper i hålet där låset ska vara så det såg ut som att det var låst fast det inte var det. När han gick ut öppnade jag dörren, krossade glaset, tog nyckeln och stack. Blev tagen 2 veckor efter men efter 3 veckor igen slog jag ut låset på rastgården och avvek.

Soc och personalen tröttnade och skickade mig vidare till brätte. Nu sitter jag här ocjh har varit här i 4 månader och det går bra. Går SBK (Ilskek kontroll) och det går bra. Vill att ni andra som tänkte och gjorde som jag tar in mina ord. Det är fan inte värt det och hur fucking jobbigt det än är, stå ut och sen kan du göra vad fan du vill.

Puss och kraam / Diabla

Sista ciggen

Att sitta på sis är som att bara ha en cigg kvar.

Om jag röker ciggen nu så kommer jag vara röksugen och stressad resten av dagen.

Men om jag inte röker min morgon cigg så kan jag inte tänka på något annat än att röka den.

//DD

De gick från ICA till NK Bax

All skit började någonstans under 2016/2017. deklart de började me små grejer som typ röka, baxa kläder, jackor å skor, skolka, krossa lite fönster å grejer i skolan osånt. Sos har varit i mitt liv sen ja va 2 månader pga att mina föräldrar missbrukade amfetamin och alcohol under min uppväxt men ja blev tagen under paragraf 2 när jag fyllde 7. Fick flytta från mölndal till ett familjehem i närheten av angered. Ja va ju ganska liten då så de gick bra i början tills jag började skolan där också å hänga med äldre. Folk lärde mig å baxa eftersom familjehemmet ite gav mej några pengar å de börja ju i ICA å slutade i NK.

Mitt familjehem undrade ju tillslut vart jag fick alla kläder och allt smink ifrån å de ända jag sa va att ja fått de av min bästa vän fö de hennes gamla. I början när ja baxa var det värsta planeringen innan ja gick in i butiken men tillslut gick jag alltid med en sax eller magneter i min innerficka i jackan å lämnade alltid mitt leg hemma så ingen skulle få veta vem ja va ifall jag torskade. Tror jag har grejer för flera 100lax som jag inte har payat för. Grejen eju att ja egentligen skäms att jag baxade men hade inget annat sätt å få grejer då å det var kicken ja gillade som jag fick när jag gick ut ur butiken med 4-5 tröjor under min knäppta jacka å fickorna fyllda med smink för några lax. Man kom hem, tog av sig alla kläder å fyllde på klädlådan me peak, CK, nike, adidas osv. hade typ alla CK t-shirts i alla olika färger som fanns å flera olika jeans från G-star å levis så jag tror ite jag gick en dag utan märkeskläder på mej. Vissa i skolan som kände mej började ju märka att ja kom med nya märkeskläder varje dag så tillslut fattade ju dom flesta å det va fett fucking pinsamt.

Folk fick mycket fördomar typ så "aa hone 12 å går å baxar, röker å hon har skit mycke luft osv" å då började jag slåss med folk som babblade för å försvara mej själv å det ledde ju inte till de bästa konsekvenserna liksom. Så tillslut började jag skita i alla regler i familjehemmet eftersom jag tyckte ja redan hade skapat fö mycke problem så vem fuck orkar bry sig längre, vad skulle hända liksom. Så ja va uppe hela nätterna me min lur å gick till skolan helt död å alla lärare irriterade mej så jag sket i skolan å skolkade varje dag.

Drog till bergsjön, angered, mölndal eller nordstan ist fö å sitta på mina lektioner. Mina dagar var verkligen maxade å helgerna också. Levde så ett tag tillkallad till ett soc möte nån gång i början av 2018. Drog dit och min soc sa att hon hittat ett nytt familjehem till mej eftersom det inte funkade hos mitt dåvarande. Familjehemmet la i jönköping så ja vääägrade flytta så långt från gbg å min kille å alla vänner så ja kicka från mötet å vi skulle ta ett nytt möte dagen efter för att jag skulle få träffa de nya familjehemmet. Några dagar tidigare så hade ja å en vän planerat å kicka till lund utan att nån visste så ja hade packat min väska redan innan ja åkte till mötet men tänkte sova hos en vän sen åka dagen efter men efter dehär beskedet så bestämde jag mej fö å åka samma dag så dom ite skulle få tag på mej. Skulle på middag med min kontakt person i stan så efter det mötte ja upp en vän som ja softa med innan ja skulle dra. 23:00 skulle mitt tåg gå så min vän å några andra följde mej till tåget å började röra mig mot lund. Kom fram mitt i natten där min andra vän väntade som bor där så vi tog en cigg vid stationen innan vi började gå hem till henne. Var där i typ en vecka innan soc fick reda på vart jag var så min morsa övertalade mej å kicka tbx till gbg å de va precis vad jag gjorde. Dom sa om ja kom tbx skulle ja få en tränings lägenhet där personal skulle kolla till mej lite då å då men när ja gick av

tåget på centralen i gbg tog dom mej till lilla torp å akutplace-
rade mej.

Sov där 1 natt sen gittade jag dagen efter hem till min morsa fö
de va valborg å ja ville egentligen festa men jaja. De va
polisbilar överallt i stan å ja satte mej på tåget mot kungsbacka
å precis den hållplatsen jag skulle av på så stannade flera
polisbilar tåget å jag gick av å dom gick förbi mej sen frågade
dom mej "ursäkta vad heter du?" Jag svarade som jag alltid
svarar när polisen frågar mej "Diana" så ja fortsatte gå å ducky
span hela vägen hem till mam. De tog 3 timmar ist fö 3 min å
ta sig hem fö de va så många poliser men när ja kom innanför
dörren kl 04:00 va ja så fucking glad att ja ite torskade. Var hos
mam i 3 dagar innan dom körde mej tbx till lilla torp men
taggade därifrån igen efter en timme hem till min syrra fö
fylle år dagen efter å ville ite sitta där då.

Dagen efter så drog ja hem till min kusin å sov där på min
födelsedag. Ja hade varit på rymmen nu i några veckor nu å
under tiden ja bodde hos min kusin träffa ja min absolut bästa
vän och en kille som jag älskade över hela mitt hjärta. Var me
han varje dag å min kusin va tsm me hans bästa vän så de va vi
4 tsm varje dag å natt. Sov typ 4 timmar varje dag eftersom vi
va ute hela nätterna med våra killar å drack osv. gaaaalet kul
hade vi iaf, ouff vad ja saknar den tiden. Efter att jag hade bott
hos min kusin i en månad ville dom ja skulle flytta till HVB
hagen i kullavik. Jag flyttade dit men samma natt så drog ja
därifrån fö ja saknade min kille å alla mina vänner. Så jag tog
bussen från kullavik in till linneplatsen sen 25an till mölndal.

Var framme runt 2:30 då ja mötte upp min kusin å vi va ute
hela natten å träffa lite folk osv. kl 06:00 ringer hennes morsas
larm så hon skulle va hemma innan dess så ingen torska hne
så hon drog väll runt 05:30 så ja gick runt lite i mölndal fö hålla

mej vaken. Hade ba 1% på luren också så hade inget å göra men träffa massa andra pundare som gav mej cigg osånt haha. De blev varm igen vid typ 09:00 så gick till (en skola)fässberg å la mej i en av dom stora gungorna där å väntade tills folk skulle vakna. En vän ringde mej efter ett tag å kom me cigg, PK å godis till mej på morgonen sen drog ja till minkusin fö hon svara ite när ja ringde så ja klättrade upp fö ställningen utanför hnes fönster å knackade på rutan. Hon flög upp ur sängen å ja fråga om nån va hemma å de va ingen så ja hoppa in genom fönstret å tog en snabb dusch å tog på mej lite rena kläder sen kicka vi ut så fort vi kunde innan någon märkte att ja hade varit där.

Träffa min kille å lite andra folk sen å softade ute ba, tog en holkosv. 2 eller 3 dagar efter hade nån sätt mig i frölunda så alla visste att ja va i gbg sen hade min brorfått reda på att nån såg mej i mölndal lite senare. Min bror va galen när han fick reda på att ja hade rymt från HVB'et. Vi bruka softa längst i en alkolist park i mölndalcentrum så vi satt där som vanligt. Vi va mycke mer folk än vi brukar å dom flesta va helt borta å ja hade blandat massa grejer så vi pratade ganska högt men vi satt där i ksk max 20 min å från ingenstans kommer de en fet jeep me tonade rutor å grejer som kör rätt in i parken å man får inte ens köra bil där liksom så alla börja bli tvåäär nojiga. Alla frågar varandra om nån känner igen bilen bilen å vi kommer tillslut fram till att de antagligen är civilare så den som håller i holken kastar den lååååångt fö bilen kör skit fort mot oss. Den tvärnitar 1 meter från bänken å de hoppar ut en kille med tvär stora armar ur förar sätet. Ingen fatta nåt fö han hade ingen bricka eller nåt men alla va fof paranoida fö de lukta ju grönt över hela parken å alla våra kläder. Bildörren på andra sidan öppnas å min bror flyger ut å han å den andra killen hetsar söönder å min bror skriker nått om lukten å går fram till

killarna å han ser OCB papper i en av killarnas ficka så han hetsar ännu mer å ba "vem fuck har rökt på framför min lillasyster" å han ger ena killen en box så killen deckar ner på marken alla tjejer kickar å de ba ja å min bästavän som sitter där me alla killarna å ja får ite ut några ord fö jae så borta. Jaminns ba svaga minnen av dehära fö sen vet ja ite va som hände mer men har en suddig bild av att min bror försöker få upp mej från bänken men ja vill ite så tillslut drar han mej in i bilen stänger bildörren med en smäll å jag ser hur alla reser sig upp igen när vi vänder å kör iväg hem till han. Rymdde på kvällen därifrån också å va fof skit bäng men de va typ lättare å göra de då gick hem till en kill vän då så senare dagen efter gick ja hem till min kille å sen bodde jag där i några veckor. JA å han har så fucking sjuka minnen å dehär va den bästa tiden i hela mitt fucking liv. Saknar han grovt mycke fö han va ma 1 and only. 6 juni väckte polisen mej på morgonen hemma hos han å ja skulle till sis så gick me dom ner fö lägenheten men kickade från dom men dom tog mer senare me bil. polisen som sprang efter mej bröt armen fö han deckade rätt ner i asfalten fö ja sprang fö snabbt. Men dom tog mej tillslut iaf å började köra mot sis hässleholm. Kom in dit, gjorde alla vanliga rutiner innan ja fick träffa alla på avdelningen.

De var grovt jobbigt i början å åka in fö saknade min kille sjukt mycke. Satt iaf där i 8 veckor å var överlycklig när tiden hade gått fö min soc sa ja skulle komma ut då men nå det gjorde jag inte. Dom ville jag skulle ha MultifunC behandling å ända stället som hade det för tjejer var sis brättegården. Så 1 augusti hamnade jag här. De var också jobbigt i början här fö kände ju ingen så de va mycke bråk fö alla kom typ från gbg så vi hade gemensamma vänner å grejer så man kände varandras killar å grejer å de va typ det som skapade mest drama. Träffade en tjej som ja hade träffat nån gång innan också när ja kom hit å vi

bor på samma avdelning å hade vi inte träffats här så hade vi antagligen träffats på utsidan ändå men jae ändå fett glad att vi träffades här fö vi känner varandra nu på ett helt annan sätt än vad vi hade gjort om vi träffades ute. Träffade också en tjej här som blev min bästavän så e skit glad att ja ändå hamnade just här fö dom 2 har gjort min tid här så fucking mycket bättre och roligare, fö tiden här har ändå gått fort liksom. vi har sjuuuka minnen härifrån som ja aldrig kommer glömma å Kommer lätt ha kontakt med dom på utsidan också å längtar tills vi kan träffas utan personal oså så man kan gå å typ äta eller nåt. Om 10 dagar kommer jag ut och då flyttar jag till ett familjehem. Tror det kommer funka bra där för har haft permissioner då ja fick träffa mina vänner o min kille så de viktigaste funkar ju iaf. Då har det gått exakt 6 månader sen jag åkte in å ja å min bästavän flyttar samma dag också så vi kommer kunna träffas typ direkt. Kommer sakna vissa personal men inga ungdommar förutom dom dära 2 men dom kmr jag ju träffa sen ändå. Vi får väll se hur allt går när jag kommit ut, jag måste bara tro på mej själv.

//A. dsvdv hää

Vart tog du vägen?

Vart tog du vägen? Va fan är det här ett skämt? Kan inte fatta alls det som har hänt. Det hög i hjärtat när dom sa att de va du. Jag skulle göra vad som helst för att få krama dej nu. Jag tittar upp mot himmelen och fäller en tår. Och du ska veta att jag älskar dej, jag saknar dej så. Du finns i mitt hjärta och där stannar du kvar, för du finns alltid vid min sida varje natt och varje dag. Du lämnade oss för tidigt, önskar att du kunde stanna. Sen du gav dej av har ingenting varit det samma. Vill bara kunna prata med dej och höra din röst. Jag försöker vara stark men det gör ont i mitt bröst. Du kommer alltid finnas kvar, ska aldrig glömma bort dej. Fäll ut dina vingar, vila i frid. Tack för alla år och alla minnen som du gav. Vi ses på andra sidan vännen. Ha det så bra!

Låt mej bara andas nu för jag vill inte gråta mer. Det har varit för många nätter, jag pallar inte mer. Trodde jag var stark men det visade sig att du va den biten i mitt liv som gjorde mej hel. Det känns som mitt liv det bara vändes upp å ner. Och alla minnen som vi har tillsammans, hade hoppats på fler. Jag önskar tiden kunde vrida sig tillbaka, så jag kunde få vara bredvid dej och bara få må bra. Jag hoppas du mår bra däruppe där du lever nu. Jag önskar jag kunde prata med mej får väl be till gud. Jag tänker på dej, pratar om dej, jag saknar dej som fan. Känner tårarna rinna ner från kinden, vill bara ta din hand. Kan du snälla höra mej. Vill inte du ska dö, för jag kan inte släppa taget. Jag bara faller i gråt. Jag vet vi ses en dag men vet inte när. Jag kommer minnas dej varje dag tills den dagen är här.

SKULLE HA LYSSNAT...

15 år o känner mig värdelös, ska de vara så? Den frågan har jag ställt till SOC säkert 1000 gånger och får alltid samma svar!

De e ju tråkigt att du känner så.

Vad fan e de för jävla svar till en tjej som e 15 o har fått stå ut med 7 flyttningar på 4 år o av dom 7 gångerna har jag flyttat 5 gånger på bara ett år o de va 2018, jag har bytt SOC typ 5 gånger o de e den SOC jag har nu som har flyttat mig 4 gånger av dom 5 under 2018.

Just nu sitter jag på SIS Långanäs i Eksjö o har suttit här i 8 månader o innan jag kom hit satt jag på ett annat, SIS Råby i Lund o där satt jag 9 veckor.

Både SOC och personal här säger att jag e klar här på Långanäs men inte fan gör SOC nåt åt de... Vi står ju fan bara o trampar på samma ställe hela jävla tiden!

Jag skäller ut SOC varje gång vi ses, o säger "om jag nu e klar här så får ni fan hitta nåt annat till mig om jag inte får flytta hem, så säg bara till att öka tempot innan jag gör de åt er!" o som vanligt får jag svaret "vi arbetar så fort vi bara kan, o om vi hittar nåt så e du den första som får reda på de."

Jag e jävligt trött på deras beteende, o jag har varnat min SOC om hur de kommer att bli om dom inte börjar sköta sitt jobb, jag har sagt till dom flera gånger "ni gör inget alls för att jag ska komma här ifrån, o börjar ni inte göra de snart, så kommer de bara sluta med att jag mår riktigt jävla dåligt igen som jag har gjort förr o vad innebär de... jo att jag skär mig, knarkar, super, jag gör allt för att få bort smärtan jag bär på o gör allt för

att inte minnas nåt, vill inte ens veta vad jag heter!"

Alla runt om mig vet de för dom har fattat alvaret med mitt mående, men de har ju fan inte ni gjort (SOC)!!

Att folk inte har nån verklighetsuppfattning, jag ber er bara VAKNA UPP för fan asså snälllllla!!

Hoppas fan att jag kommer ut till de fria snart!!!!!!

Hade jag bara lyssnat från första början, så hade jag fan sluppit denna skiten! De e som mamma brukar säga ibland "de e lätt att va efterklok" o de har hon fan rätt i!

Tack för alla som stöttar mig i livet o hjälper mig fram, uppskattar de som FAN...!!!!!!

Ha de bra nu o sköt om er! Lätt att säga men, tänk på hur din framtid ska va för de e bara du som kan bestämma de!!! Försök att tänka fram på vad som kommer hända o inte på vad som har hänt!!

"!Gjort E Gjort O De Kan Man Inte Ändra På!"

// DEN SOM HATAR SIN SOC!!

LVU

Den här berättelsen handlar om mig en tjej från Syrien! När jag fick mitt LVU var jag 16 år och hade inga problem med droger. Jag blev placerad på ett HVB-hem i Uppsala på grund av att det var problem i min familj och i skolan. På HVB-hemet träffade jag nya ungdomar och det var då jag började använda droger. Jag har hållit på i nästan två år. Har använt allt möjligt utan heroin. Jag har både negativa och positiva upplevelser av droger men mest negativa. Nu har drogerna gjort så att det har förstört ännu mer mellan mig och min familj. En dag tog jag en överdos och hamnade på häktet. Jag trodde att drogerna skulle hjälpa mig men nu förstår jag att de bara har förstört relationen mellan mig och min familj ännu mer. Nu bor jag på SIS Långanäs (2018-2019) och nu får jag rätt hjälp. Jag går till skolan varje dag och jag ser att jag har en framtid utan droger. Nu har jag framtidsplaner och vill gå på gymnasiet men det viktigaste just nu är att få tillbaka relationen med min familj. Även om jag älskar drogen ska jag aldrig tillbaka dit!!!

Alla som bor på SiS var starka och ta chansen det är bara ni som kan bestämma hur ni vill leva erat liv.

Om mitt liv på SIS!!!!

Jag hade det helt underbart tills den dagen en man gjorde ett övergrepp på mig och det va i sommaren 2018, och efter det så åkte jag till min mamma gråtandes och jag berättade vad som hade hänt och då åkte vi till polisen i Göteborg och anmälde det och jag förklarade var han borde och hur han såg ut och allt sånt efter det så fick jag åka med i en polis bil till Sjukhuset gör att dom skulle kolla så att jag inte hade fått något som var farligt och efter det så gjorde dom några prover och sånt. Och efter det som hade hänt mig så började jag rymma hemifrån för jag inte klarade av att vara hemma så jag rymde till Malmö och där blev det också ett övergrepp som polisen inte vet om ännu men sen så åkte jag hem och så fick jag reda på att jag skulle till ett HVB-HEM för dom trodde att jag skulle sluta rymma då men jag fortsatte att rymma från mitt HVB-HEMMET och där så träffade jag ett par som verkligen brydde sig om mig tyckte jag då och jag va glad den stunden men sen så lurade jag dom att jag skulle ut och sen komma tillbaka men det gjorde jag aldrig men sen när jag rymde den sista gången innan jag hamnade på sis i Göteborg så körde dom mig till BJÖRKBACKEN i Göteborg men då fattade jag ingenting varför jag va där men efter att va där i ett HVB-HEM i Mellerud och då va allt bra i en väcka tills jag ville flytta därifrån men Socialtjänsten fattade ju inte varför jag ville därifrån men dom vägrade lyssna på mig så jag rymde därifrån till Göteborg men sen efter det så åkte jag tillbaka till mitt HVB-HEM men sen när jag hade varit där några dagar så rymde jag igen till Göteborg men denna gången va jag hemma i några dagar och sen ville jag till Solna för att jag ville träffa en man men då kom polisen och då fick jag gå med dom och jag åkte till Brättegården i Värnersborg och när jag va där så va det

mycket tankar liksom men snart så skulle hon ha möte med sin sos och hon va lite rädd för vad hon kommer få för svar om hon ska flytta eller om hon ska vara kvar på Behandling men man får se vad som händer liksom man får ändå veta vad som händer på nått sett e det ju bra, men det jag e rädd för e ju att dom kommer komma på sanningen innan jag har sagt det och sånt och om det händer blir det inget bra av det så det jag har haft hemligt är ju att det har varit flera övergrepp än vad ni tror och det är synd för min del men det som har hänt har hänt liksom det kan man inte Ferendra men det jag hoppas att ni läser detta noga och jag hoppas att ni inte gör om samma sak som vad jag va med om, men om ni vill ha ett råd från mig så e det säg Sanningen till dom som vill dig väl och ditt bästa anas kan det bli helt fel som det blev för mig och jag ska berätta en grej om socialtjänsten min socialtjänsten är helt perfekt som hon är hon bryr sig om mig och det e den jag kan lita på mest va ärlig mot SOS för dom vill dig väl.

J.O

Bruden från Mölndal

Heeej! Jag heter T och är en brud från Mölndal. Just nu sitter jag på Bergsmansgården. Shoutout till M min gamla kontaktperson, due bäst.

Allt börja 2014 då jag gick i 4an. Mycket hände då, o jag började må sjukt dåligt. Jag börjde själskada o shit, hade helt enkelt jävligt mycket ångest hela tiden. I 6an så var det in o ut på psyket, och det var första gången jag någonsin försökte ta livet av mig. När jag började i högstadiet kändes det bättre till o från, men det var mycket stress pga allt skolarbete. Mina föräldrar började tappa hoppet om mig och tog kontakt med socialtjänsten. 10 Januari 2018 hamnade jag på Hvb i Solängen, Mölndal. Det var då livet blev kaooos påriktigt. Jag hittade andra sätt att skada mig på, både fysiskt o psykiskt. Fick kontakt med droger, och drack mycket. Min utväg från all ångest var att få bekräftelse, som att skicka lättklädda bilder till killar o ligga runt som fan. Allt detta pågick till 5 September då jag fick LVU o blev skickade till SIS Lövsta. En akutavdelning. Det kändes så jävla dåligt, o var så rädd. Bo med främmande människor, o ha vuxna som säger till mig vad jag får o inte göra. Tiden på Lövsta som varade i 3 månader var sämst. Men i slutet av november så flytta jag till BMG avdelning Ålängen. Där var det mer öppet eftersom det är en behandlingsavdelning. 4 månader gick, o igår fick jag flytta till Villan. Den "öppna" behandlingsavdelningen. Det är mycket nya intryck men det är första gången som det känns bra.

Har inte suttit på sis alls länge, men har lärt mig mycket. Det jag tänker är att man får blicka framåt och inte sitta o grubbla på vad man kunde gjort rätt o fel. Man kan inte spola tillbaks i tiden, utan bara göra rätt val framåt. Jag tror på dig!

Mitt liv sen 2017

Det började sommaren 2017 då jag placerades på mitt första hvb hem. Tiden där varade inte speciellt länge innan jag flyttades vidare till nästa hvb hem då jag inte följde regler och rutiner och smugglade in droger och alkohol på boendet.

På mitt andra hvb jag placerades på satt jag bara på en väldigt kort period inte heller där följde jag regler och rutiner. Jag tog in droger nästan varje dag och jag avvek tre gånger. Då fick Socialen nog och placerade mig på mitt första sis boende.

Jag bodde på detta sis boende i Stockholm i tre månader och släpptes sedan därifrån. Jag var bara ute någon månad innan jag omplacerades till ett sis i Vänersborg där jag bodde i över nio månader, jag avvek tre gånger och satt i Vård och Enskildhet fyra gånger. Sedan var det dax att flytta därifrån ner till Helsingborg där jag skulle bo på ett DBT hem.

Jag var bara på det hemmet i Helsingborg i någon vecka innan jag tog återfall och avvek därifrån. Under tiden jag var avviken hann jag hamna på avgitning och i tillnyktringscell på Skånegatan i Göteborg.

Jag levde på rymmen i någon månad innan polis hann ikapp mig, jag gick helt habbad ute bland folk.

Då fick jag en ny omplaceringsåder till ett sis i Vänersborg där jag redan vart i över nio månader innan. Jag satt där denna gången i tre månader och blev sedan förflyttad till ett sis i Stockholm där jag också redan hade varit tidigare. När Socialen sedan insåg att dom inte ville ha mig i Stockholm förflyttade dom mig till ett sis i Örebro där jag sitter idag. Detta är min femte sis placering sedan oktober 2017.

Jag sitter här i Örebro i skolan på sis området och skriver denna texten, när jag kommer härifrån ch vart jag ska är fotfarande helt oklart i dagsläget.

Men till alla ni där ute som läser detta nu. STAY STRONG

Du är snart ute igen. <3

N.B Göteborg ni vet vem ;)

Jag fastna, började stjäla, skolka och hassla..

I drogerna jag fastna, började stjäla, skolka och hassla. Bara bilder består, men i mitt huvud finns inga minnen ifrån dessa år. Kan ni förstå, att nu när jag är nykter och inlåst så ska jag försöka fatta mig på varför jag gick snett, men allt jag tänker är varför ingen av mina vänner tog min hand och ledde mig rätt? Det är inte lätt, mycket har hänt, min existens blev vänd, det slog mig hårt, att soc placerade mig på låst. Försöker göra det bästa av tiden men det är svårt att vara positiv när man känner sig som ett djur instängd i en bur med 60 minuter per dag att snacka i lur men jag ska fortsätta kämpa som om detta vore sista chansen för en dag ska jag ta mig hem och göra dig stolt mamsen. Storebror jag vaknar varje morgon och vill somna in, men jag påminner mig själv att jag har den finaste familj som finns. Jag fortsätter prestera kan inte bara ge upp för till slut kommer jag att komma ut och då är detta lidandet slut, kära bröder håll ut eran syster kommer hem till slut.

Jag flyttar till den öppna avdelningen nästa vecka. Det är en tid kvar men jag är hemma i sommar igen och ska vända mitt liv rätt. Shout out till mina systrar som gjort dagarna här inne lättare ni är guldvärda hade aldrig klarat detta utan er! Under de mest pissiga omständigheterna så har ni gett mig minnen för livet.

T, S, N, P.

// CN

Statens institutionsstyrelse, SiS, är en statlig myndighet som bedriver individuellt anpassad tvångsvård för ungdomar och för vuxna med missbruk. Det är förvaltningsrätten som beslutar om tvångsvård efter en begäran från socialtjänsten.

SiS särskilda ungdomshem tar emot ungdomar med psykosociala problem, missbruk och kriminellt beteende. Ungdomarna får vård med stöd av lagen med särskilda bestämmelser om vård av unga (LVU). De har ofta fått frivilliga öppenvårdsinsatser på hemmaplan, vård i familjehem eller på privata behandlingshem innan de placeras hos oss.

Majoriteten av ungdomarna placeras akut för att bryta ett destruktivt beteende. De stannar några veckor och går sedan vidare, till exempel till familjehem. Ibland vill socialtjänsten ha en utredning innan man beslutar om fortsatt vård och behandling. Särskilda utredningsteam utreder den unges behov och ger en rekommendation om fortsatt behandling. Det kan handla om vård i till exempel privat behandlingshem (HVB-hem) eller på något av våra särskilda ungdomshem.

Alla ungdomar som vårdas på våra ungdomshem får en individuell behandlingsplan som personalen tar fram tillsammans med den unge, familjen och socialtjänsten. Ungdomarna hos oss har samma rätt till skola som andra jämnåriga. SiS skola följer läroplanens kunskapskrav och har en lärartäthet som ger oss goda förutsättningar att tillgodose elevernas individuella behov.

Målet med vården på de särskilda ungdomshemmen är att den unga efter en tid ska gå vidare till frivillig vård i öppen form, till exempel i familjehem eller HVB-hem, eller återvända till sitt eget hem.

I de intervjuer vi gör med ungdomarna när de skrivs ut från institutionen tycker en majoritet att de har fått hjälp med de problem de velat ha hjälp med.

På några av våra ungdomshem vårdas ungdomar som har begått allvarliga brott och av domstol blivit dömda till sluten ungdomsvård enligt lagen om verkställighet av sluten ungdomsvård (LSU). Straffet varierar mellan fjorton dagar och fyra år. Under tiden hos oss får ungdomarna behandling med fokus på kriminalitet.

Klienterna på SiS LVM-hem har allvarliga problem med missbruk av alkohol, narkotika, läkemedel eller blandmissbruk. De får vård med stöd av lagen om vård av missbrukare i vissa fall (LVM).

Läs mer på SiS webbplats www.stat-inst.se.

Den här boken består av texter skrivna inom SiS skolverksamhet av ungdomar placerade hos Statens institutionsstyrelse.

Alla texter är skrivna av ungdomarna själva. De skriver för sina familjer, vänner och andra ungdomar som placerats hos SiS. Men också för sig själva, för att bearbeta och reflektera över det liv de levt och det liv de vill leva. Med egna uttryck, språk och ordval delar de med sig av tankar, känslor och erfarenheter. När du läser boken får du ta del av deras mod och styrka.

Boken finns i tryckt version och som e-bok. Boken får inte säljas men du kan beställa den gratis från www.stat-inst.se.